

LETO XI Številka 4

Jesenice, 31. januarja 1969

ŽELEZAR — GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA ŽELEZARNE JESENICE

— Ureja redakcijski odbor — Glavni in odgovorni urednik: ož. Varl — Rokopisov in fotografij ne vračamo — Naslov: Uredništvo Železarja, Železarna Jesenice. Telefon int. uredništvo 483, administracija 484 — Tisk: CF »Gorenjski tisk«

ŽELEZAR

30. seja upravnega odbora

Kdo bo odgovarjal za plansko izgubo?

V sredo, 29. januarja, je bila 30. seja upravnega odbora, na kateri so obravnavali finančni plan za 1969. leto, predlog pravilnika o dodatkih na stalnost na delovnem mestu, predlog pogodbe med novoustanovljenim gostinskim podjetjem ŽELEZAR in Železarno, predlog začasnih navodil za opravljanje premika na industrijskem tiru ter ob koncu še tekoča vprašanja.

V razpravi po prej omenjenih točkah dnevnega reda so se največ zadržali pri predlogu finančnega plana za 1969. leto, ki predvideva 2,5 milijarde starih din izgube, ugotovili so, da kolektiv ne more odgovarjati za izgubo, ki jo morajo že vnaprej planirati in so zato sklenili, da je treba na seji, ko bodo obravnavali zaključni račun za 1968 leto zahtevati prisotnost člana izvršnega sveta Slovenije, da se bo neposredno na seji seznanil s situacijo v Železarni.

S predlogi o nekaterih spremembah startnih osnov oblikovanja osebnega dohodka, glede obveznih rezerv, posojil, razmejitev in bolovanj do 30 dni, so se strinjali in bodo s svojimi stališči seznanili delavski svet Železarne na seji v torek 4. februarja.

Pri obravnavanju pravilnika o dodatku na stalnost na delovnem mestu so se strin-

jali s stališčem komisije za nagrajevanje, da je bolj stimulativen pravilnik na staž v Železarni in so zato sklenili, da ga bodo takega predlagali delavskemu svetu podjetja v potrditev.

K pogodbi med novoustanovljenim podjetjem in Železarno, niso imeli pripomb in so sklenili, da se vsebina pogodbe z dodatkom posreduje delavskemu svetu Železarne s tem, da se regresiranje v samskih domovih dokončno reši in je skladno s prejšnjimi sklepi samostojnih organov možno regresirati le stanovanje. Veliko časa so se zamudili s predlogom regresov v 1969 letu. Svoja stališča bodo posredovali delavskemu svetu Železarne in bomo bralce seznanili po seji.

Nato so obravnavali še nekaj tekočih problemov in odobrili eno službeno potovanje.

VII. posvetovanje jugoslovanskih metalurgov na Ravnah

»Zveza komunistov se bo prizadevala, da vsa družba in vsi njeni sloji enakomerno nosijo breme in obveze, ki jih nalaga reforma«*

Na Ravnah je bilo 23. in 24. januarja VII. redno posvetovanje predstavnikov družbenopolitičnih organizacij in organov upravljanja podjetij članice Združenja jugoslovanskih železarn. Na posvetovanju so bili predstavniki vseh podjetij članice združenja, nadalje predstavniki zveznega in republiških sindikatov ter predstavnika izvršnega sveta SRS. Udeleženci so prvi dan poslušali tri referate, drugi dan pa je bila razprava o vsebini referatov.

Pristojnim organom predložiti politično odgovornost, ki jo prevzemajo z nereševanjem problemov železarstva

Predsednik upravnega odbora Združenja jugoslovanskih železarn dipl. inž. Mat. Hafner je v svojem referatu EKONOMSKI POLOŽAJ CRNE METALURGIJE JUGOSLAVIJE kronološko prikazal vsa prizadevanja združenja, da pravočasno

opozorijo pristojne zvezne organe o izrednem poslabšanju ekonomskega položaja v črni metalurgiji Jugoslavije. S konkretnimi podatki in primerjavami je referent obrazložil vse vzroke, ki so vplivali na poslabšanje ekonomskega položaja in tudi posledice, ki se kažejo v poslovnih izgubah oziroma nepokritih osebnih dohodkih v večini jugoslovanskih železarn.

Med vzroki je na prvem mestu omenjal katastrofalne posledice zaradi pretiranega oziroma preveč liberalizirane uvoza jekla, ki ni bil pogojen s težnjami gospodarske reforme, temveč z napačno oceno stanja na mednarodnem tržišču in s preveliko stopnjo oz. obsegom uvoza. Posledice sedanjega stanja se povezujejo tudi z nezadostno zaščito domače proizvodnje jekla, ki je celo bolj zaščitena v industrijsko razvitih deželah. Očividno je, da se zaradi tega izgubljen dohodek ne more več nadoknaditi. Vse to pa je imelo predvsem negativne posledice že na tako nesrečnem vprašanju financiranja razširjene produkcije in še pred vsem na financiranje investicijskih del v okviru srednjeročnega načrta razvoja.

Podatki za lansko leto kažejo, da se je kljub povečanju količinske proizvodnje položaj v jugoslovanskih železarnah še poslabšal ne samo zaradi omenjenih vzrokov, temveč so vzroki globlji (nadalj. na 6. in 7. str.)

V današnji številki berite:

- Odprto pismo slovenskih železarjev (str. 5)
- Zaključke VII. rednega posvetovanja metalurgov na Ravnah (str. 3)

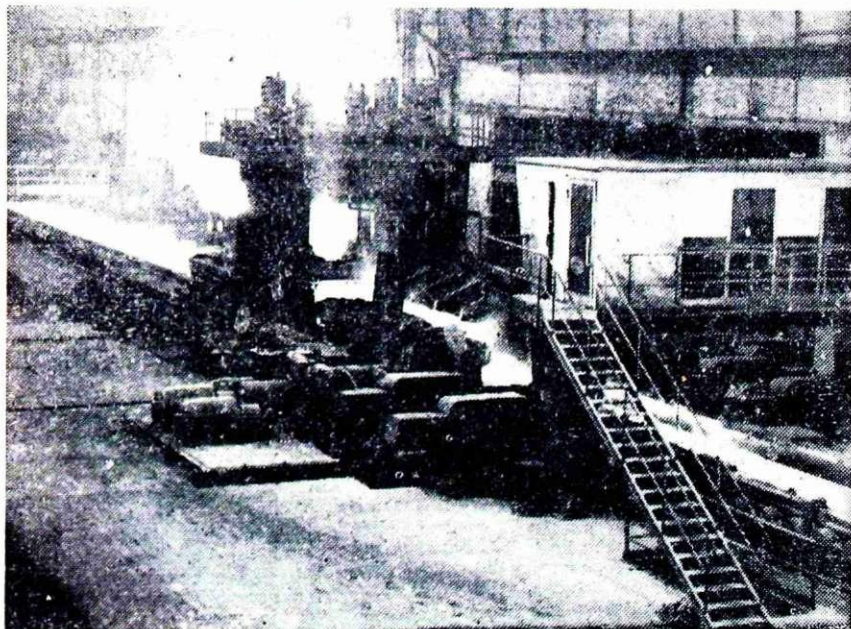
Skupna seja obeh zborov SOb Jesenice

Razprava o telesni kulturi

Na 19. skupni seji obeh zborov skupščine občine Jesenice, v torek, 28. januarja, je bila prva točka dnevnega reda razprava o dejavnosti in problemih telesne kulture v občini.

Odbornikom je bilo posredovano poročilo o dejavnosti telesne kulture v občini, iz katere je razvidno, da imamo v občini 20 osnovnih organizacij s skupaj 50 klubov in sekcij. V teh je vključenih 4.720 občanov, kar predstavlja skoraj 15% vseh prebivalcev občine. Telesna kultura se je v naši občini razvijala v kvalitativnem in kvantitativnem pogledu. Doseženi so bili zadovoljivi rezultati in uspehi tako v zimskih panogah, kakor tudi v nekaterih drugih panogah. Nemalo pa so uspeli odvisni od materialnih možnosti. Te v preteklem letu niso bile manjše, za kar gre največ zaslug aktivnosti organizacij samih. Potrebe so vedno večje glede na celotni razvoj. V cilju večje štednje in sistematičnejšega dela je bilo

narejenih tudi nekaj organizacijskih sprememb, predvsem v smučarskem športu, ki skupno s hokejskim športom predstavlja kvaliteten vrh. V preteklem obdobju smo z veseljem zabeležili napredek v množični telesni vzgoji: na šolah se vse bolj širi dejavnost šolskih športnih društev, v telesno vzgojnih društvih Partizan, v taborniški organizaciji ter planinskem društvu je čutili določen napredek in iskanje novih oblik dela. Tudi v tekmovalnih panogah, kjer posegamo s kvaliteto v sam vrh slovenskega in jugoslovanskega športa, je v zadnjem času čutili večjo skrb za vzgojo mladih in za množičnost. Za manj uspešno delo pa je mnogokrat vzrok pomanjkanje strokovnega in (nadalj. na 11. str.)

Bluming valjarna na Bell

Programi kulturnega dela v okviru razvojnih programov delovnih organizacij

Morda bo kdo očital, da je o tem danes pisati in govoriti iluzorno, ko se naša delovna organizacija nahaja v izredno neugodnem ekonomskem položaju, ko so vsa prizadevanja usmerjena v uresničitev notranjih sanacijskih ukrepov in v to, da se železarstvu kot ba-zični dejavnosti zagotovi v našem gospodarskem siste-mu mesto, da bo sposobno skrbeti za lastno enostavno in razširjeno reprodukcijo. Tega se pri tem pisanju res-no zavedam, kakor tudi tega, da je med materialno osnovo družbe in družbeno zavestjo, na katero vpliva tudi kultura v širšem smislu, medsebojna odvisnost in medsebojno vplivanje. Razen tega pa ob teh uvodnih ugotovitvah ne bi smeli pozabljati tudi na to, da osvo-bajanje fizičnega dela, ki ga nadomeščajo stroji, zahte-va od ljudi tudi vedno več umskega dela, s tem pa se spreminja tudi njihov način življenja in dela. To se odraža v vedno večjih hotenjih po udobnejšem življe-nju, višji stanovanjski in komunalni kulturi, po kul-turnih dobrinah, šolah, zabaviščih, klubih, telesnovzgoj-nem uveljavljanju itd. Skratka, vsa naša praktična do-gajanja v delovnem kolektivu se povezujejo in preple-tajo s tem dialektičnim procesom in ravno zato se mi zdi o tem pisati in govoriti nujna življenjska potreba in razvojna zahteva.

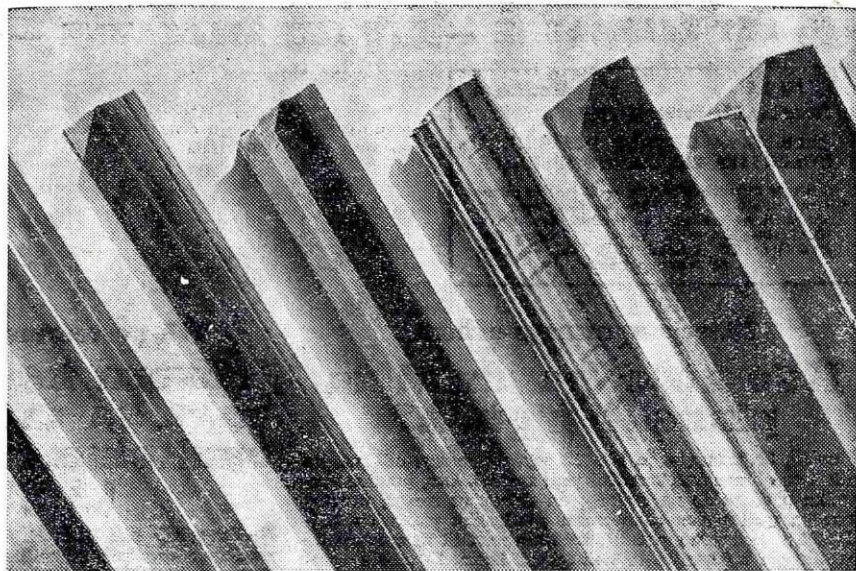
Ravno iz teh razlogov se je VI. kongres Zveze sindi-katov Jugoslavije zavzemal za to, da se morajo sindi-kati v delovnih organizacijah neposredno angažirati, da se v delovnih organizacijah izoblikujejo programi kulturnega dela v okviru razvojnih programov delovnih organizacij in samoupravnega odločanja kolektivov.

V daljni in bližnji preteklosti je bilo ravno v okviru sindikata Železarne precej prizadevanj za organizirano zadovoljevanje kulturnih potreb in interesov delavcev. Znana so prizadevanja in afirmacija sindikalnih kulturnih skupin, poskusi organiziranih obiskov dramskih in opernih predstav v Ljubljani, raznih revij, organi-zacija abonmaja v amaterskem gledališču Tone Cufar, odkup raznih predstav, koncertov itd. Žal so bile to le kratkočasne akcije ali prizadevanja, ki jih nismo da-lje negovali in razvijali. Manjkalo pa nam je tudi raz-vojni program, ki bi ga lahko letno izpopolnjevali in razvijali. Sindikati so imeli dokajšen vpliv na razvoj kulture, razvoj pa jim nalaga pomembno vlogo tudi v tem obdobju, v katerem morajo prav sindikati ustvarjati pogoje za stalne demokratične dogovore v de-lovni organizaciji, ki naj omogočajo združevanje inte-resov vseh članov delovnega kolektiva ob konkretnih programsko akcijskih vprašanjih kulturnega razvoja. Sindikati pa morajo biti tudi pobudniki, da tudi delov-na organizacija v okviru samoupravnega sistema sprej-me program kulturnega dela v delovni organizaciji, v katerem se mora uveljaviti vpliv neposrednih združenih proizvajalcev in delovnih ljudi.

Na osnovi teh programov bi se moral formirati in deliti denar za kulturne potrebe. To bo zahtevalo tudi svobodno zbiranje denarja delovnih ljudi na dovolj ši-roki in demokratični osnovi. Tako združevanje denarja na podlagi samoupravnega odločanja v naših delovnih enotah ni nova stvar. Tako prostovoljno združen denar običajno sindikalni odbori uporabljajo za izlete, občne zборе, podpore sodelavcem in za razne izredne prilike. Vendar pa se ta vir relativno zelo malo koristi v kulturne namene in se včasih prav nesmotrno troši.

Primeri vsakoletnih občnih zborov sindikalnih orga-nizacij nam potrjujejo zelo nesmotrno koriščenje tega denarja, ki je sicer izključno last delovne enote, ker je zbran od osebnih dohodkov zaposlenih, vendar zelo lahkomišelnost porabljen. Tako je npr. na letošnjem obč-nem zboru neka delovna enota oziroma sindikalna orga-nizacija potrošila 1.000.000 S din, ali 4.500 S din na navzočega člana za nekaj ur zabave. Z drugimi besedami to pomeni obisk devetih gledaliških predstav na Jesenicah ali 18 ur kulturnega razvedrila, ali dva obiska dramske ali operne predstave v Ljubljani, ali skupinski izlet v 120 km oddaljeno področje vključno s kosilom itd. Verjetno bi v prvi fazi bolj organiziranega in programiranega kulturnega dela morali začeti ravno v sindikalnih organizacijah, čeprav moram poudariti, da smo tudi v lanskem letu v Železarni imeli nekaj pri-merov zelo uspešno organiziranih in programsko izve-denih izletov nekaterih sindikalnih organizacij.

K taki preorientaciji koriščenja združenega denarja pa moramo postopno, programsko in smotрно dodajati tudi druge vire, ker le tako bo tudi kulturno prizade-vanje v kolektivu postalo organski del naših prizade-vanj za boljše delovno disciplino, višjo produktivnost in boljše delovne rezultate.

Hladno oblikovani profili v valjarni Bela

Radioklub Železar vas vabi k sodelovanju

Zdi se nam potrebno, da ponovno obvestimo našo jav-nost o delu in napredku klu-ba. Dvajsetletno spanje je zabrisalo vse sledove po biv-šem klubu. Zadnji dogodki v svetu so pokazali, da bo tu-di na Jesenicah potrebno bolj resno pristopiti k vzgoji mla-dih na tem področju.

Ko smo lani ustanovili nov radio klub pod imenom Ze-lezar, smo bili vsi optimistično razpoloženi, da bo klub takoj oživel in izpolnil vse predvidene naloge. Pričele so se kopičiti finančne in ka-drovske težave. Da bi kljub temu uspeli, smo želeli z lastnim delom v klubu us-tvarjati finančna sredstva za vzdrževanje prostorov in pre-davateljskega osebja. Takoj pa smo naleteli na zakonske predpise, ki nam tega niso dovolili. Naša zamisel o usta-novitvi kluba ni vznikla zara-di naših osebnih interesov, ampak iz zavesti, da je nuj-no potrebno izobraževati našo mladino tudi na tem pod-ročju tehnike.

Ta naloga je zelo težka in terjaja veliko materialnih sredstev, kakor tudi sposob-no predavateljsko osebje. Upravni odbor je s pomočjo inž. Bernarda organiziral te-čaj za TV tehniko in tečaj za splošno izobrazbo, to je za začetnike v radioamaterstvu. Izvedli smo tudi testiranje vojaških obveznikov o tele-grafiji. Za vzgojo oziroma za urjenje radiotelegrafistov nas čaka še velika naloga. O po-menu te naloge ni potrebno posebej razpravljati, saj do-godki v svetu sami govorijo, kaj naj delamo in kako. Mo-ramo poudariti, da se pri nas vedno več govori o teh nalo-gah, to je dokaz, da se zave-damo važnosti te dejavnosti, vendar od besed do konkretnih dejanj je pri nas preveč dolga pot.

Se tak entuziazem posa-meznikov ne bo rešil situaci-jo v tej dejavnosti. Samo skupni naporji vseh nas od

Sob Jesenice pa do vsakega posameznika, ki ima veselje do tega dela in čut odgovor-nosti, lahko zagotovijo uspeš-no dejavnost radio kluba.

Veliko težav nam povzroča tečaj za radiotelegrafiste, ker nimamo za to predavateljske-ga osebja. Prosimo vse radio-telegrafiste, ki bi bili pri-pravljeni voditi tečaj, naj se javijo radio klubu.

Ravno tako prosimo radio-

telegrafiste, ki imajo dovo-ljenje za delo v radioama-terški P. P. mreži, da prevza-mejo vodenje PPS YU3DNA na Jesenicah.

Veliko dobre volje je po-trebno, da bo klub zaživel tako, da bo ustrezal današ-njim potrebam in nalogam ki so vsak dan večje. Ledino smo preorali in pričakujemo še več sodelavcev ter pomoči družbene skupnosti.

Kako bo letos z regresi?

V torek popoldne se je se-stal aktiv referentov za oddi-he in izlete pri sindikalnih odborih, v ponedeljek popol-dne pa je imel sejo sekreta-riat izvršnega odbora sindi-kalne organizacije.

Na obeh sejah so razprav-ljali o letošnjih regresih. Sprejeli so stališča, da v le-tu 1969 regresi za dopuste ostanejo na isti višini kot lani. Treba jih bo le poeno-staviti. Tako naj bi prejel član kolektiva 20.000 S din, nepreskrbljeni svojci (žena in otroci nad 10 let) 14.000 S din, otroci od 2 do 10 let pa 7.000 S din regresa.

Glede regresov za počitniške domove predlaga aktiv, da je treba še naprej podpi-rati politiko regresiranja za člane kolektiva, ki bodo leto-vali v Biogradu na moru, Crikvenici, na Mežakliji in v Bohinju. V ta namen je pre-dvidena vsota 25 milijonov S din. Celotna vsota za letne dopuste in počitniške domo-ve pa znaša 225 milijonov S din.

Po obširni razpravi je aktiv sprejel stališče, da se denar-ni boni za malico ukinejo, člani kolektiva pa dobijo de-narno nadomestilo v višini 150 din neto na opravljeno dnino. Predlagano je bilo tu-di, da naj bo ta vsota na iz-plačilnem listu posebej nave-dena.

Stališča sprejeta na aktivu pa bo izvršni odbor sindikata

predložil v razpravo in potr-ditev samoupravnim orga-nom v Železarni.

Na ponedeljkovi seji se-kretariata izvršnega odbora so člani poslušali še kratko informacijo o nedavnem po-svetu predstavnikov jugoslo-vanskih železarn v Ravnah na Koroškem, razen tega pa so obravnavali tudi nekatere te-koče zadeve.

-or

Železarski globus

ZDA. Tudi v severnoameri-ških jeklnah kljub izred-nim delovnim pogojem ter izkušenim strokovnjakom ne gre vedno vse kot po maslu. V železarni Gary, ki pripada največji železarski družbi United Steel Co. je pred kratkim pričela obratovati velika nova naprava za konti-nuirno vlivanje bram. Poro-čajo, da se na skladišču te železarne kopičijo velike ko-ličine odlitih bram, ki niso uporabne. V samo železarno je prispela vrsta strokovnja-kov iz ostalih železarn te družbe, ki rešuje težave okoli vlivanja na tej napra-vi. Zaenkrat ne govorijo o vzroku teh težav, temveč ima-jo na vsa vprašanja enak od-govor: »Ko bomo lahko o tem govorili, bomo govorili.«

1. Predstavniki družbenopolitičnih organizacij in organov upravljanja soočeni s stanjem v črni metalurgiji in koksarnah dajejo tako kot preje polno podporo meram gospodarske reforme in smericam izvršnega komiteja CK ZKJ. Ob tem pa so mnenja, da je potrebno zagotoviti enakopraven položaj vsem gospodarskim vejam. Za odstranitev določenih privilegijev, ki so od začetka reforme do sedaj vgrajeni v sistem s posameznimi merami, predlagajo pristojnim organom, da v tej smeri sprejmejo ustrezne mere.

2. Na osnovi razprave na tem posvetovanju opozarjamo družbene in državne organe na resno situacijo, ki je nastala v črni metalurgiji v letu 1967 in 1968, glede na nizke osebne dohodke, ne-likvidnost, nereševanja številnih problemov tekočega poslovanja in na nerešena vprašanja financiranja razširjene reprodukcije in to v taki meri, da je ogrožena že možnost modernizacije postrojenja in tehnološkega postopka.

3. Predstavniki družbenopolitičnih organizacij in organov upravljanja črne metalurgije in koksarn dajejo vso podporo vsem meram integracije in specializacije proizvodnje v svoji veji, ki so v teku, kakor tudi naporom kolektivov, ki so doprinesli k povečanju produktivnosti in rentabilnosti poslovanja po reformi in, ki so omogočili v letu 1966 zagotoviti tehnične in finančne rezultate veje v okviru mer gospodarske reforme.

Pozdravljamo napore kolektivov črne metalurgije, da v otežkočenih pogojih poslovanja v zadnjih dveh letih obvladujejo vse težave in zagotavljajo napredek, ki je v skladu s stremiljenji reforme.

4. Medtem ob občutno poslabšani finančni situaciji v gospodarski veji, kakor tudi v poslabšanju pogojev poslovanja, ki so pogojeni z zunanjimi dejavniki, zahtevamo od organov skupnosti, da s hitrimi postopki proučijo in sprejmejo predloge združenih proizvajalcev, ki so iznešeni v materialih njihove asociacije in kateri morajo zagotoviti pogoje dela, ki zagotavljajo obstanek človeka in samoupravljalca v črni metalurgiji, kakor tudi pogoje gospodarjenja v skladu z merami reforme.

Čvrsto stojimo za predlogi združenih proizvajalcev in kot predstavniki družbenopolitičnih organizacij in organov upravljanja v črni metalurgiji in koksarnah zahtevamo izvršitev zaključkov in mer, katere so združeni proizvajalci predložili, predvsem pa mer, ki bodo zagotovile normalne osebne dohodke in preprečile prehod na plačevanje minimalnih osebnih dohodkov v tistih gospodarskih organizacijah veje, ki bi brez sprejetja ustreznih mer skupnosti, morale preiti k drastičnemu zniževanju osebnih dohodkov, kljub normalnim nizkim osebnim dohodkom v zadnjih dveh letih.

5. Izgubljenega dohodka v letu 1967 in 1968 kolektivi črne metalurgije niso sposobni sami nadoknaditi kljub številnim meram za zniževanje stroškov poslovanja, povečanje produktivnosti, zmanjševanja osebnih dohodkov, ki so sprejete v črni metalurgiji in koksarnah po uvajanju gospodarske reforme.

Posledice neopravičene liberalizacije uvoza jekla, kakor tudi podražitev raznih

materialov in uslug v poslovanju črne metalurgije, ki ni povišala cen svojih proizvodov po reformi, in katerih cene so stalno kontrolirane od strani skupnosti, se ne morejo odstraniti samo z naporom delovnih kolektivov. Normalno je, da v gospodarskih vejah, katerih cene so kontrolirane od strani skupnosti, organi skupnosti omogočajo določene kompenzacije oziroma alimentirajo z določenimi merami zniževanje dohodka in izboljšanje pogojev poslovanja in odnosu na gospodarske veje, ki imajo možnost, da svoje težave rešujejo s svobodnim oblikovanjem cen.

6. Predstavniki družbenopolitičnih organizacij organov upravljanja črne metalurgije ter koksarn dajejo vso podporo vsem meram samoupravnega dogovarjanja v gospodarski veji in vsem naporom, da se skozi združeno delo zagotovi uspešno poslovanje in ustvarijo strezni pogoji dela za človeka v črni metalurgiji, ali menijo, da se brez pomoči skupnosti ne morejo odstraniti vse težave in zagotoviti enakopraven položaj črne metalurgije v odnosu na druge gospodarske veje.

V sedANJI situaciji organi skupnosti morajo več pomagati ne samo pri premagovanju težav, temveč tudi pri izgrajevanju začetnih kapacitet v izgradnji novih postrojenj v okviru ustvarjanja dolgoročneje konceptije razvoja gospodarske veje, za katero uresničitev je kolektiv črne metalurgije vložil in vlaga tudi sedaj svoje napore kljub zelo poslabšanemu pogojem dela v poslednjih dveh letih. Posebno bi bilo treba zagotoviti pogoje, da se v okviru razvoja veje omogoči tudi reševanje problemov ustavljanja zastarelih postrojenj in obratov in odpišejo nefunkcionalna sredstva proizvodnje kar bi prav tako prispevalo k modernizaciji naše črne metalurgije in uvajanju najmodernejše-

ga tehnološkega postopka s ciljem zniževanja poslovnih stroškov in povečanjem rentabilnosti.

7. Kolektivi črne metalurgije niti v času ugodne konjunkturo na tržišču jekla pred letom 1967 niso zahtevali povečanja osebnih dohodkov nad družbeno opravičenimi normami, pa zato toliko bolj upravičeno menijo, da bi organi skupnosti morali pomagati zagotoviti normalne osebne dohodke v črni metalurgiji, kakor tudi v celotni bazični industriji v otežkočenih pogojih dela, v katerih se težave nikakor ne smejo odklanjati samo s povišanjem cen jekla, to pa kljub temu zahteva, da se z izrednimi merami zagotoviti enakopravnost poslovanja v črni metalurgiji v odnosu na druge gospodarske veje.

8. Predstavniki družbenopolitičnih organizacij in organov upravljanja črne metalurgije in koksarn opozarjajo posebno na pojav počasne reševanja odprtih problemov, oziroma odlašanja proučevanja in predlaganja mer, katere so združeni proizvajalci predložili v teku 1967. in 1968. leta za odstranitev težav in zagotovitev enakopravnih pogojev poslovanja z ostalimi industrijskim vejami. Med ostalim se posebno odraža očitveno neizpolnjevanje srednjeročnega programa razvoja, o čemer so zbornični, državni in skupščinski organi obveščeni že v letu 1967 z ustreznimi podatki in kar je očitveno rezultat zakasnitev v izvrševanju obvez federacije in bank.

9. Pričakuje se, da bodo državni organi in organi zbornic tudi v bodoče dajali pomoč proizvajalcem jekla za ustvarjanje in uspešno izvajanje sporazuma s potrošniki, s katerim se regulira tržišče jekla in daje zaščita domači proizvodnji pred neupravičenim uvozom. Medtem je vzporedno treba zagotoviti polno zasedenost kapacitet, vendar obstojijo tudi drugi faktorji, ki vplivajo na neugoden položaj črne metalurgije in katerih brez pomoči skupnosti ne morejo odstraniti tudi ob izrednih naporih kolektivov črne metalurgije in koksarn sami, kot posledice neupravičeno otežkočenih pogojev poslovanja v poslednjih dveh letih. Med ostalim se opozarja tudi na potrebo, da je poleg osvojenih splošnih mer za izboljšanje položaja gospodarske veje potrebno posvetiti pozornost tudi reševanju določenih specifičnih problemov posameznih gospodarskih organizacij gospodarske veje.

10. Ob zahtevi, da se hitro proučijo in sprejmejo mere za rešitev finančnih težav in zagotovitev eksistence kolektivov črne metalurgije, se pozivajo združeni proizvajalci in upravni organi gospodarskih organizacij, da vložijo maksimalne napore za reševanje notranjih problemov dela in posebno se opozarja na potrebo pospešitve akcije z nadaljnjo integracijo v okviru črne metalurgije in za čim hitrejšo izvršitev zaključkov in priporočil s sestanka v Zenici leta 1968.

Obvestila kolektivu • Obvestila kolektivu

Dežurna služba tehničnega sektorja

OD 1. DO 7. 2. 1969

SOBOTA, 1. 2. — od 20. do 8. ure: inž. ALEKSANDER JERZERSEK, RO.

NEDELJA, 2. 2. — od 8. do 20. ure: inž. JANKO ZALETEL, OTK.

NEDELJA, 2. 2. — od 20. do 8. ure: TONE STRAJNAR, livarne.

PONEDELJEK, 3. 2. — od 20. do 8. ure: STANISLAV KOREN, Javornik II.

TOREK, 4. 2. — od 20. do 8. ure: FRANČ ISKRA, tehnične službe vzdrževanja.

SREDA, 5. 2. — od 20. do 8. ure: ANTON GROSELJ, valjarna žice Bela.

ČETRTEK, 6. 2. — od 20. do 8. ure: NAZIF LJUTA, Javornik I.

PETEK, 7. 2. — od 20. do 8. ure: inž. ŠTEFAN NEMEC, energetsko gospodarstvo.

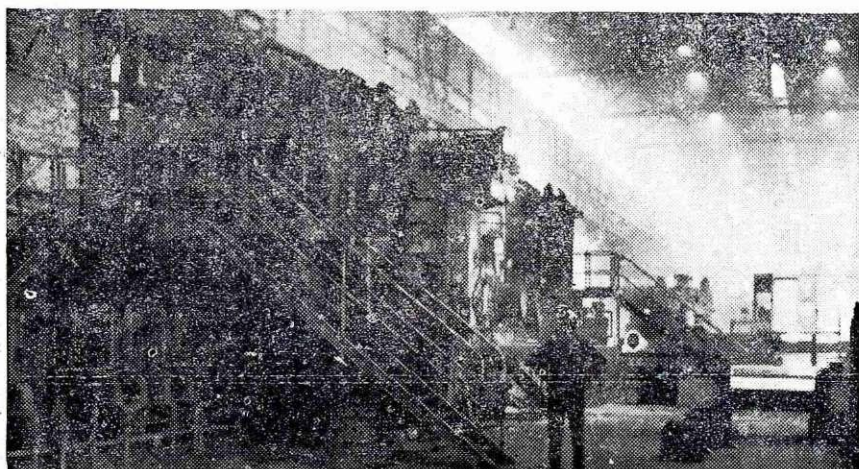
Dežurni ima sedež v pisarni tajništva tehničnega direktorja, tel. 225 — ob odsotnosti kličite tel. 410.

Morebitne spremembe dežurnih so razvidne iz obvestil, ki jih vsako soboto objavimo na razglasnih deskah vseh vratarjev.

Tajništvo tehničnega direktorja

Obvestila kolektivu • Obvestila kolektivu

**Dopisujte
v Železarja**

Bluming valjarna na Beli s škarjami

Mladi o sebi, svojih problemih, nalogah in perspektivah

Priprave na VI. majsko srečanje MJ

V Zagrebu je bila 18. in 19. januarja seja koordinacijskega odbora za VI. majsko srečanje mladih Jugoslavije, ki bo letos v Puli in sicer od 23. do 25. maja. Sodelovalo bo 32 ekip iz vseh krajev Jugoslavije. Vsi udeleženci bodo stanovali v hotelu Vređa.

VI. majsko srečanje bo imelo dva dela: športno-kulturnega in političnega. Na športnem polju se bodo udeleženci pomerili v šestih športnih disciplinah in sicer: v malem nogometu, rokometu, odbojki, namiznem tenisu, šahu in streljanju.

V kulturnem sporedu pa bodo nastopili: pevci narodno-zabavne glasbe, recitatorji, vokalno-instrumentalni ansambli in folklorne skupine. Odrpta pa bo tudi razstava likovnih del mladih slikarjev amaterjev.

Drugi del srečanja — politični pa bo vseboval:

1. 50-letnica SKOJ, ZK in sindikatov Jugoslavije. To bo v okviru svečane akademije za vse udeležence VI. MS MJ.

2. Mladi kot osvežitev v ZK. Pod to temo bodo obravnavali aktivnost mladih komunistov v samoupravljanju in drugih družbeno-političnih organizacijah s poudarkom na MO.

3. Mladinski turizem.

To bo za mlade najzanimivejša tema. Obravnavali bodo zastopljenost mladinskega turizma, skupinskih izletov (popusti na železnici), kulturno koriščenje letnega dopusta, aktivnost mladih v športnih in kulturnih društvih, rekreacija (kako vpliva na boljše delo), kako izkoristiti svoj prosti čas itd.

Namen teh, danes že tradicionalnih majskih srečanj mladih Jugoslavije je zблиževanje mladih in krepitev bratstva in enotnosti med jugoslovanskimi narodi.

Mladi iz Železarne se bodo udeležili VI. majskega srečanja MJ v Puli v polnem številu, saj na športnem polju branimo ekipni pokal, ki smo ga osvojili preteklo leto na V. majskem srečanju MJ na Jesenicah.

J. F.

Razgovor s predsednikom konference ZMS železarne

Danes vam predstavljamo predsednika tovarniške konference železarne Jesenice MIRA IPAVCA. Zaposlen je v obratu RTA, doma pa je iz Zirovnice. Ves svoj prosti čas posveti delu z mladimi.

Po vrnitvi s posvetovanja na Ravnah smo predsednika Ipravca zaprosili, naj nam odgovori na nekaj vprašanj. Bil si na dvodnevni posvetu podjetij članice ZJZ na Ravnah in nas zanima, ali ste predstavniki mladine imeli kakšne posebne stike?

Na posvetovanju smo sodelovali tudi vsi predstavniki mladinskih konferenc podjetij črne metalurgije. V medsebojnih pogovorih smo odkrito povedali drug drugemu specifične probleme posameznih železarn in prišli do zaključkov, da so problemi mladine v črni metalurgiji zelo pereči in sorodni. V nobenem primeru jih ne smemo pozabljati in zanemarjati.

Miro IPAVEC
predsednik
Konference
ZMS Železarne

Vedno več pisanja v časopisih o šolski in študentski mladini nas je spodbudilo, da bomo na prihodnjem skupnem razgovoru obravnavali težave neposrednih proizvajalcev t. j. delavske mladine. Le-ti so sicer ekonomsko samostojni, vendar pa se kaže potreba, da naj mladina sama vložijo vse sile za pravilno vzgojo duha oz. socialistične osebnosti, ki je potrebna današnji družbi. Več o tem se bomo pogovarjali na majskem srečanju mladine težke industrije v Puli 23. in 24. maja.

Sam osebno sem mnenja, da moramo človeku najprej izboljšati delovne pogoje, mu nuditi več kulturno-zabavnega izživeljanja v prostem času, s tem pa bomo dosegli osebno zadovoljstvo, kar je predpogoj za večjo storilnost na delovnem mestu.

Kaj meniš, o nadaljnjem delu predsedstva mladinske konference v Železarni?

Omenil bi predvsem to, da se moramo vsi truditi, da še bolj utrdimo organizacijo ZM v tovarni s tem, da bi vsakemu mladincu skušali predstaviti njegovo organizacijo in mu omogočili še bolj tesno sodelovanje z mladinsko organizacijo.

Novo ustanovljeni mladinski klub v Zirovnici je že v samem začetku opravičil svoj obstoj

V prihodnjih dneh bomo na seji predsedstva mladinske konference ZJ analizirali učinkovitost dela vsakega člana predsedstva. Konec februarja pa bomo organizirali gorenjsko kitariado z gostovanjem nekaterih pevcev zabavne glasbe.

S katerim delom si najbolj zadovoljen zadnje dni?

Vsekakor z uspešno otvoritvijo mladinskega kluba v Zirovnici; navdušenjem nad klubom je preseglo moja pričakovanja. S klubom so zadovoljni prav vsi, mladina in starši, katerih mladina zahaja v klub skoraj vsak dan.

Kaj misliš o krizi v črni metalurgiji?

Izmed vseh evropskih držav smo krizo v železarstvu mi najbolj občutili. Vzroki so verjetno poznani vsem, saj je to v zadnjem času najbolj aktualna tema jeseniškega Železarja. Da ne bi prišlo do katastrofe, je potrebno hitro ukrepanje pristojnih organov. Jeseniški jeklar je po svoji naravi dovolj kritičen in bi dvignil oblak prahu ob vsakršnem zavlačevanju rešitve. Sam sem za svoje delo vedno dolžan pojasnjevati predpostavljanim, zato morajo tudi pristojni republiški in zvezni organi takoj dati jasen odgovor o mestu in vlogi črne metalurgije v našem gospodarstvu.

Kot vem je tvoj konjiček — potovanja. Ali nam lahko zaupaš, kam te bo poleti ponesel tvoj fičo?

Želim, da bi poleg CSSR letos obiskal tudi Atene. Kot vedno je bila moja želja obiskati dežele z velikimi naprotji. Zame bi bila zanimiva, seveda v okviru možnosti, še Rusija in Španija.

Prostege časa skoraj nimaš, zato nam odgovori, kdo je tvoj idol?

Idolov kot jih ima mlajša generacija, nimam. Posnemanje idolov bi me utrudilo, zato je najlažje biti pošten in neodvisen človek.

Lani si obiskal osem držav Evrope, katera izmed teh držav te je najbolj impresionirala in zakaj?

Izmed osmih držav Holandija, ker na tako majhnem ozemlju prebiva 13 milijonov ljudi. Je brez posebnih naravnih bogastev, njihov sistem dela in organizacija nudi prebivalcem visok življenjski standard. Posebno pa tudi zato, ker Jugoslovane dokaj lepo sprejemajo v svojo družbo.

(Razgovor vodil: Mirko Kušič)

Železarski globus

AVSTRALIJA — Peti kontinent postaja vedno večji izvoznik železove rude za japonske železarne. Pred kratkim so tri največje japonske železarske družbe sklenile z neko avstralsko rudarsko družbo novo pogodbo za dobavo železove rude. Po tej pogodbi bodo iz rudnika Mt. Newman v zahodni Avstraliji dobavili v razdobju desetih let skupno 38 milijonov ton železove rude v vrednosti okoli 300 milijonov dolarjev.

JAPONSKE — Japonske železarske družbe še naprej širijo svoje proizvodne zmogljivosti. Tako je družba Kawasaki Steel Co. naročila novo valjarno širokih trakov. Na njej bodo lahko valjali iz bram težkih 45 ton trake do širine 2.300 mm. Hitrost valjanja bo na šestem ogrodju 1106 m/min, in na osmem ogrodju 1.450 m/min.

KANADA — V železarni kanadske družbe Atlas Steel Co. so uvedli vakuumiranje nerjavčevega jekla pri vlivanju na napravi za kontinuirno vlivanje. Pri 60-tonski šarži odstranijo na ta način v štirih minutah 60–70 % vodika in kislika ter 12 do 15 % dušika. Čas vlivanja se zaradi vakuumskega postopka podaljša samo za dve do tri minute.

SOVJETSKE ZVEZE — V bližini Kurska nameravajo zgraditi novo železarno, ki bo izkoriščala tamkajšnja nahajališča železove rude. Za to nahajališče smatrajo, da je daleč največje na svetu. Njegove rezerve cenijo na okoli 31 milijard ton železove rude z visoko vsebnostjo železa in sicer okoli 64 %.

ŠVEDSKE — Švedski železarski družbi LKAB in Grängesberg sta sklenili s predstavniki zahodnonemških železarn v Porurju sporazum o dobavi švedske železove rude v letu 1969. Zahodnonemške železarne bodo kupile prihodnje leto v tej skandinavski deželi okoli 10 milijonov ton železove rude, kar bo nekaj več kot letos. Pričakujejo, da za dobavljeno rudo cena ne bo spremenjena, medtem ko bodo peleti cenejši za 5 %.

ZDA — V železarni Great Lakes družbe National Steel Co. v Detroitu gradijo poleg dveh 125 t običnih električnih peči tudi »S« napravo za kontinuirno vlivanje gredic s premerom 190 mm. Ta kontinuirna naprava za vlivanje je zanimiva po tem, ker bodo gredice po manjšem predhodnem ogrevanju takoj po vlivanju valjali na manjši dimenzije. To bo verjetno ena izmed prvih naprav na svetu, pri kateri bodo izpuštili pred prvim naknadnim valjanjem ohlajevanje in ogrevanje gredic na temperaturo valjanja.

Ali 12.000 slovenskih železarjev ni opravičenih, da o njihovih ekonomskih problemih spregovorijo najvišji republiški in zvezni predstavniški organi

Osnovne organizacije sindikata železarne Jesenice, Ravne in Štore, so v preteklem tednu poslale skupno pismo, o ekonomskem položaju slovenskih železarjev, republiški svetovi Zveze sindikatov Slovenije, centralnemu odboru Sindikata delavcev industrije in rudarstva Jugoslavije, republiški odboru Sindikata delavcev industrije in rudarstva Slovenije in izvršnemu svetu SRS. Pismo zaradi izredne pomembnosti objavljamo v celoti.

Na občinskih zborih osnovnih organizacij sindikata v Ravnah 14. januarja in v Štoreh 15. januarja in na občinskih zborih delovnih enot in sindikalnem aktivu, dne 17. januarja 1969 na Jesenicah, smo razpravljali o ekonomskem položaju slovenskih železarjev in ugotovili, da so bila vsa dosedanja prizadevanja in akcije vseh treh kolektivov brezuspešne, čeprav smo svojo problematiko posredovali v osnovnih povzetkih takole:

— Slovenski železarni sta posamezno — železarna Jesenice s poročilom o finančnem poslovanju od 30. 6. 1968, železarna Ravne s »Pismom ravnih železarjev«, — posredovali predstavniškim in drugim organom problematiko o kritičnem stanju slovenske metalurgije.

— V okviru Slovenije sta odbora za proizvodnjo in promet Skupščine SR Slovenije Republiškega in Gospodarskega zbora, na svoji seji 19. julija razpravljala o problematiki železarne Jesenice in ostalih železarjev ter 29. 7. poslala izvršnemu svetu SR Slovenije in ustreznim odborom zvezne skupščine pismo, s predlogi nekaterih mer za olajšanje situacije.

— Izvršnemu svetu Skupščine SRS so železarne, dne 5. 9. 1968 ponovno iznesle stanje in problematiko o ekonomskih težavah v katerih se je črna metalurgija znašla, s tem, da so se že ob polletnem periodičnem obračunu javljali nepokriti osebni dohodki.

— Na pobudo vseh treh izvršnih odborov sindikata železarjev je dne 16. 9. 1968 svet za črno in barvno metalurgijo pri RO Sindikata delavcev industrije in rudarstva obravnaval in izdelal konkretna stališča notranjih in zunanjih sanacijskih ukrepov in jih posredoval:

Občinskimi sindikalnim svetom — Ravne, Štore, Jesenice,

RO Sindikata delavcev industrije in rudarstva Slovenije,

RSZS Slovenije,

CO Sindikata delavcev industrije in rudarstva Jugoslavije,

Občinskimi skupščinami Ravne, Štore, Jesenice, Sekretariatu za gospodarstvo IS SRS in Gospodarski zbornici SRS.

— Združenje jugoslovanskih železarjev pa je po predhodnih opozorilnih pismih sekretariata za gospodarstvo zveznega izvršnega sveta izdelalo elaborat »Informacija o ekonomskem položaju črne metalurgije« in ga poslalo vsem pristojnim organom zvezne skupščine, izvršnega sveta in družbenim organizacijam.

— Železarne SRS so poslale 8. januarja ponovno pismo izvršnemu svetu SRS o ekonomskem položaju železarjev.

O ekonomskem položaju črne metalurgije je razpravljala tudi upravni odbor Združenja jugoslovanskih železarjev v Smederevu 22. 11. 1968. V razpravi je sodeloval tudi sekretar centralnega odbora tov. Sveto Paunović, ki je sanacijske predloge tudi podprl. Med drugimi je o problematiki in predlogih za rešitev razpravljala tudi upravni odbor Gospodarske zbornice republike Slovenije. Ob obisku na Jesenicah je bil tudi tov. Tone Kropu-

šek s svojimi sodelavci zelo podrobno seznanjen s položajem železarjev.

Ceprav smo torej zelo široko obvestili javnost o našem položaju, pa do danes nismo dosegli veliko. Dobili smo 14 milij. din kratkoročne kredita za pokritje primanjkljaja obratnih sredstev, kar v primerjavi s 119 milij. din potrebnih obratnih sredstev res ni rešitev. Žal se vsi ostali predlogi rešujejo zelo počasi ali pa se sploh ne. Za normalizacijo našega stanja bi bilo potrebno, da v zveznem, republiškem in občinskem merilu rešimo naslednje predloge:

V ZVEZNEM MERILU:

1. Zaradi stalnih podražitev nad z reformo določenimi cenami, bi za proizvode črne metalurgije morali dvigniti ceno za 4,8 %. Čeprav je ta podražitev problematična zaradi veržnega vpliva na ostale gospodarske veje, je vendar potrebna za uravnoteženje pogojev gospodarjenja črne metalurgije. Da so cene problematične, lahko ugotovimo tudi iz indeksov zvezne statistike, kjer je ugotovljeno, da so cene naših proizvodov padle za 2 %.

2. Železarne naj bi se že za leto 1968 in nadalje oprostilo plačanja obresti na poslovni sklad z ozirom na to, ker je to veja z izrazito visokim vlaganjem v osnovna in obratna sredstva v odnosu na vrednost realizacije, to pomeni tudi z visokimi obrestmi na poslovni sklad v odnosu na ostale stroške. Veja je že do sedaj plačala 1,7 %.

3. Vprašanje nelikvidnosti odnosno visokega dolgovanja kupcev naši veji s posebnimi merami narodne banke glede reeskonta menic, ustvarjanja korporacija bank in ureditve vprašanja stalnih obratnih sredstev železarjev.

4. Čeprav železarne niso izvozna veja, vendar je v zadnjih letih izvoz zlasti v konvertibilne dežele zaradi izkoriščanja kapacitet povečan. Vsa kovinsko predelovalna industrija ima za tak izvoz 12 % premije, medtem ko je ta premija v naših proizvodih le pri žičnikih (veja 117), ne pa pri valjanem in vlečenem materialu, kjer je premija le 6 %. Predlog je, da se ta premija poveča na 12 %.

5. Vprašanje odlaganja anuitet, podaljšanje roka odplačila in znižanje interkalarnih obresti za kredite iz bivšega OIF-a prek Jugoslovanske investicijske banke.

6. Vprašanje regresiranja previsoke cene koksa za refakcijo prevoza premoga za koksiranje ali direktnega regresa na koks, kar delajo vse dežele skupnega tržišča.

V REPUBLIŠKEM MERILU

1. Vprašanje odlaganja anuitet, podaljšanje roka odplačila in znižanje interkalarnih obresti za kredite udeležbe in prekoračenja in sredstev področnih investicijskih bank.

2. Vprašanje povečanja stalnih obratnih sredstev železarjev s krediti iz sklada skupnih rezerv do predlagane višine od komisije SDK.

3. Znižanje previsokih obremenitev prispevka za vodni sklad.

V OBČINSKEM MERILU:

1. Odlaganje plačila prispevka za koriščenje zemljišča ali vsaj odločno znižanje istega.

2. Znižanje dodatnih prispevkov za kritje primanjkljaja pri socialnem zavarovanju in podobno.

3. Odlaganje sicer prostovoljno sprejetih obvez za razne prispevke za investicije v šolstvu in druge objekte občine.

Ne rešiti teh problemov pomeni praktično za preiti železarne. Da je to res, moremo ugotoviti iz

rezultatov poslovnega leta 1968, ko so slovenske železarne kljub težavam proizvedle 465.500 ton blaga. To sicer predstavlja 19 % večjo proizvodnjo kot leta 1967, vendar pa je realizacija le za 16,3 % večja od leta 1967. Ker se v tem času ni bistveno menjalo število zaposlenih, moremo trditi, da je produktivnost porasla za približno 16 %. Končni finančni rezultat pa je ob sedanjih pogojih kljub temu porazen in moremo povsod pričakovati za skoraj 70 milij. din nepokritih osebnih dohodkov. Sedanji pogoji ne ustrezajo niti Ravnam niti Štoram niti Jesenicam, saj so vse tri končale poslovno leto z izgubo.

Smo že krepko v gospodarskem letu 1969 in ker veljajo še isti instrumenti kot v preteklem letu — nekatere manjše spremembe bistveno ne vplivajo na položaj — moremo že vnaprej napovedati ponovno veliko izgubo. Osnovne organizacije sindikata železarjev Jesenice, Ravne in Štore ponovno opozarjajo na rešitev teh vprašanj z odprtim pismom.

Resnično smo porabili precej časa, da smo našli skupno rešitev v združevanju črne metalurgije v okviru republike in Jugoslavije. Vse tri slovenske železarne smo tik pred referendumom, za ali proti integraciji, ki je predvidena v mesecu maju. S tehnične strani so že rešeni pogoji in oblike integracije, obdelane v elaboratih posebnih odborov. Vsak član naših kolektivov čuti tudi notranje spremembe, ki so temu že sledile, predvsem pa pritisk na specializirano proizvodnjo in prav zaradi tega, ker smo se odločili za integracijo, ki bi predvsem omogočala ozko specializacijo naših treh železarjev, bomo morali nekatere obrate ustaviti. Rezultati pa bodo vidni šele po letu 1972. Počutimo se že ogroženi, ker še vedno ni jasno, kakšna bo končna vloga in dejavnost črne metalurgije v gospodarskem sistemu SRS in SFRJ.

Zaskrbljeni smo zato, ker vemo, da ob takih instrumentalnih železarjih sami ne bomo mogli plačevati svojih obvez več let tudi v prihodnje. Bojimo se, da tega ne bomo prenesli, da bodo osebni dohodki isti ali celo nižji, kljub večjim rezultatom dela. Upravičeno se zato sprašujemo, kako je kar naenkrat mogoče, da smo postali železarji tako nepomembni činitelji v nadaljnji industrializaciji naše domovine. Težka industrija in črna metalurgija sta bili temelji, na katerem smo po vojni gradili vso industrijo. Naši kadri so gradili tovarne in učili mladino povsod po domovini, pomagali smo vedno in vsakomur, sedaj pa ti kadri zapuščajo železarne. Smo res samo železarji krivi za našo nerentabilnost? Ostali smo čisto na repu nerešenih vprašanj, o katerih se sicer veliko razpravlja, vendar ničesar ne ukrene.

Ne verjamemo, da je reševanje vprašanj integracije in sanacije črne metalurgije tako nepomemben faktor, da niti republiški, še manj pa zvezni organi ničesar ne ukredujejo. Skrbni nas jutrišnji dan, saj nas nanj opozarja dejstvo, da so osebni dohodki zaposlenih v negospodarskih organizacijah že sedaj višji od naših in v stalnem porastu. Tako stanje povzroča pri naših članih sindikata mnogo nejevolje, ustavitve dela in politične izpade ter ostreje zahteve za nagrajevanje po vloženem delu.

Ponovno poudarjamo, da se v taki situaciji nahaja 12.000 železarjev in njihovih družin, pa tudi vse tri občine (občani), ker so železarne glavni viri občinskega proračuna. Zato ponavljamo besede pionirja gospodarske reforme tov. Borisa Kraigherja, ki pravi: »Potrebno je takoj analizirati instrumente, če se pokažejo v gospodarstvu kot negativni.« To zahtevo postavljamo člani sindikata Jesenic, Raven in Štor.

»Zveza komunistov se bo prizadevala, da vsa enakomerno nosijo breme in obveze, ki

(Nadaljevanje s 1. strani)

ljega značaja, ki zahtevajo posebno proučitev (odnos bazična industrija — predelovalna industrija, neplansko povečanje stroškov zaradi podražitev, medtem ko so cene proizvodov črne metalurgije odrezane).

Značilno za čas po reformi je stalen porast dela materialnih stroškov v strukturi skupnega dohodka. Kot glavni viri so: neizkoriščene kapacitete, predvsem v začetku leta, zaradi problema plasmaja izdelkov; v povečanem izvozu z namenom boljšega izkoristika kapacitet, kar pa je povzročilo negativne poslovne uspehe zaradi stalnega zniževanja izvoznih cen; v povečanju poslovnih stroškov zaradi povišanja cen nekaterim materialom in uslu-

gam; v stalnem poslabšanju kvalitete strukture jeklenih finančnih proizvodov, priznavanju rabata in kasa — skonta, poprečne prodajne cene so v stalnem upadanju; v dodatnih stroških, ki nastajajo zaradi nelikvidnosti in visokih dolgov kupcev.

Rezultati poslovanja v črni metalurgiji, je nadaljeval inž. Hafner, pa bi bili še bolj neugodni, če delovni kolektivi ne bi z internimi merami in sanacijskimi ukrepi ublaževali negativne zunanje vplive. Referent je nadalje poudaril, da se rezultati modernizacije postrojenja in tehnoloških izboljšav po letu 1965 niso odrazili v povečanju akumulacije in v normalnem povišanju osebnih dohodkov, temveč so praktično služili za pokritje nepred-

videnih stroškov povzročenih od zunaj. Ta dejstva, je poudaril predsednik Hafner, moramo posebej poudariti, da razbijemo mišljenje, ki je pri pristojnih organih še vedno prisotno, namreč da v črni metalurgiji še obstojijo določene rezerve, ki bi jih z boljšo organizacijo dela in z večjim naporom kolektivov lahko koristili za odstranitev nastalih povečanih stroškov poslovanja. Prav gotovo morajo biti tudi bodoči napori delovnih kolektivov usmerjeni v borbo za ekonomičnejše poslovanje, vendar je to premalo za trajnejšo in dolgoročno rešitev problemov metalurgije.

Iz vsega tega je jasno, da je za rešitev ekonomskega položaja metalurgije potrebna pomoč družbene skupnosti, ki mora najti kompleksno rešitev vsaj toliko, da bo zagotovljen osebni dohodek in najvažnejše potrebe široke potrošnje, pri tem pa še vedno ostane odprto vprašanje razširjene reprodukcije.

Potem je inž. Hafner govoril o predlogih, ki so bili za rešitev stanja predloženi zveznim, republiškimi in občinskimi organom (o tem smo v Železarni že pisali, lahko pa jih preberete v pismu osebnih organizacij sindikata železarn Ravne, Store in Jesenice, objavljenim na 5. strani).

Predsednik UO ZJŽ inž. Hafner je svoj referat zaključil, da je skrajni čas, da se stanje v črni metalurgiji resno prouči in reši, ker se posledice zaradi odlašanja ne morejo prenesti na samoupravljanje in samogovarjanje, ker so ti viri izven vpliva teh organov. Posvetovanje naj ta vprašanja dobro prouči in osvetli ter prikaže pristojnim organom politično odgovornost, ki jo prevzema z nereševanjem teh vprašanj.

Proizvajalci jekla v Jugoslaviji opravičeno in energično zahtevajo, da se jim z ustreznimi ukrepi in merami vrne položaj, ki ga kot bazična industrija zaslužijo

Sledil je referat predstavnika Železarne Ravne pod naslovom EKSIKATA ZAPOSLNIH V ČRNI METALURGIJI. Referent je uvodoma govoril o nezadovoljstvu delavcev v črni metalurgiji, ki se v tej bazični industriji čutijo ogrožene in preprosto ne razumejo, da v sistemu, ki proklamira načelo vsakega po svojem učinku, prihaja do takih absurdov pri razdelitvi narodnega dohodka in oblikovanju osebnih dohodkov. Posledica tega je, da kvalificirani delavci in visoko strokovni kadri odhajajo v druge gospodarske veje in na žalost celo v inozemstvo.

V nadaljevanju referat obravnava razmere in rezultate po gospodarski reformi, ki je zelo ugodno vplivala na večjo ekonomičnost, predvsem v proizvodnih dejavnostih. Vendar rezultati in pojmovanje reforme ni bilo na vseh področjih enako. Drugače se je pojmovalo bistvo reforme tam, kjer so bili osebni dohodki odvisni od dejanskih poslovnih in delovnih rezultatov, drugače pa v dejavnostih financiranih iz proračuna ali drugih centraliziranih skladov. Avtomatsko planiranje in letna realizacija dvigovanja osebnega dohodka, ne glede na delovne rezultate in učinke ustvarjalnega dela, je ustvarjalo nerazpoloženje tam, kjer se je razvil občutek gospodarske reforme.

Potem je referent govoril o velikih uspehih doseženih z delovanjem reforme in o neskladjih, ki so v tem obdobju nastopala in, ki so ravno celo gospodarsko vejo — črno metalurgijo iz akumulativnosti pahnili v poslovno izgubo. Na začetku gospodarske

reforme postavljene nove, s plafonom kontrolirane cene, naj bi izboljšale položaj v metalurgiji tako, da bi z lastno akumulacijo izvajala razširjeno reprodukcijo. Že v drugem letu reforme menjan kurz pa je pahnil železarstvo v gospodarsko krizo. Povsod po svetu in celo v kapitalističnem gospodarstvu, poudarja referent, ima črna metalurgija poseben položaj in ravno zato bi morali v našem socialističnem gospodarskem sistemu priznati take družbene normative, ki bi zaposlenim v železarnah dali možnost za doseganje proizvodnih rezultatov, ki jih reforma od njih zahteva. Tako pa kljub povečani proizvodnji v letu 1968 nismo dosegli pozitivnih ekonomskih rezultatov in leto zaključili z izgubo. Iz tega lahko povzamemo, da izboljšanje ekonomskega položaja ni odvisno samo od večje angažiranosti proizvodnih kapacitet, temveč od znižanja proizvodnih stroškov, ki so v stalnem porastu.

Železarji vedo, da je vzrok za stalno relativno upadanje dohodka predvsem v sistemski neusklajenosti in delno v gospodarskih organizacijah zaradi neprilagojenosti gospodarski reformi. Delavci v železarnah so pripravljeni na sodelovanje, vendar upravičeno zahtevajo, da se breme gospodarske reforme pravično porazdeli tako, kakor poudarjajo tudi smernice sprejete na skupni seji predsedstva in izvršnega komiteja CK ZKJ dne 19. julija 1968.

V nadaljevanju referent obravnava krivično ocenitev gospodarstva in gospodarskih vej, pri čemer je mnenje že-

Čelada ga je rešila težje poškodbe

Dne 25. t. m. ob 16. uri se je v odpremnem skladišču HVZ odtrgal vijak z vrvnega bobra na žerjavu in padel na glavo odpremniku tov. Sifrarju, ki ga je čelada rešila težje poškodbe.

Sreča v nesreči je bila, da je padel vijak na glavo ravno odpremniku, ki je imel zaščitno čelado, čeprav so bili pod žerjavom še štirje nakladalci brez zaščitnih čelad. In ravno nakladalci bi morali vedeti, da je delo pod žerjavi brez zaščitnih čelad smrtno nevarno.

Vzemimo primer, če bi odtrgani vijak težje poškodoval našega sodelavca, kako bi se počutil žerjavovodja, čeprav bi prišlo do poškodbe brez njegove krivde, ampak izključno po krivdi malomarnega sodelavca. Žerjavovodja sicer vsakodnevno pregleduje in kontrolira žerjav, vendar ne more predvidevati, kateri vijak se mu bo odtrgal med obratovanjem žerjava.

Morda bi celo svojci ponesrečenega sodelavca očitali žerjavovodji, da ni pazil pri svojem delu in ne bi pomislili, da je kriv sam ponesrečenec zaradi nedisciplin.

Vsi imamo svojce, nekateri starše, sestre, brate, drugi že svoje družine in otroke. Ali pa pomislimo, koliko in kako jih bomo prizadeli, če se nam na delovnem mestu kaj naredi. Vsakdo od njih pa tudi mi sami želimo, da se vrnemo zdravi domov. Veljko Mandič

● tehnični feljton ● tehnični feljton ● tehnični feljton ● tehnični feljton ● tehnični feljton ● tehnični feljton

Nuklearna proizvodnja jekla pred vrati

Japonska železarska industrija je napravila v svetovnem merilu zadnjih desetih let brez dvoma največji korak naprej. Povzpela se je za ZDA in Sovjetsko zvezo na tretje mesto v svetovni proizvodnji jekla. Proizvaja največ jekla v kisikovih konvertorjih in z izredno plavžarsko tehniko je dosegla najnižjo porabo koks. V zadnjem času pa so pričeli japonski železarski strokovnjaki zelo intenzivno razmišljati o možnostih uporabe jedrske energije za proizvodnjo jekla.

Pri japonskem inštitutu za grodelj in jeklo so ustanovili poseben odbor, katerega naloga je proučevati možnosti za uporabo jedrske energije v železarski industriji. Delovni program tega odbora se bo razvijal predvsem v treh možnih smereh:

• Uporaba jedrske energije za znižanje stroškov električne energije, ki jo uporablja železarska industrija.

— Možnosti za direktno uporabo jedrske toplote energije pri postopkih za proizvodnjo grodla.

— Projektiranje poskusnega jedrskega reaktorja za proizvodnjo grodla. Obratovati naj bi začel leta 1972.

Posebno občutljiva točka japonske železarske industrije je uporaba energije in posebej še premoga za proizvodnjo koks. V letu 1968 je Japonska uvozila približno 31,5 milijona ton premoga. Od tega največ iz ZDA, v manjši meri pa tudi iz Avstralije in Sovjetske zveze. Največ tega premoga so porabile železarne za proizvodnjo koks. V letu 1972 računajo, da bodo japonske železarne proizvedle 100 milijonov ton surovega jekla. Poraba premoga za koksiranje pa bo s tem narasla na 60 milijonov ton letno.

Iz zgoraj navedenih razlogov so železarne v tej deželi vzhajajočega sonca življenjsko zainteresirane na praktični uporabi jedrske energije. Z gradnjo velikih atomskih električnih central bodo znat-

no znižali stroške za električno energijo. Danes se giblje cena električne energije za potrebe železarske industrije med 1,12 in 1,68 centov za kilovatno uro (stoti del ZDA dolarja). Z intenzivno izgradnjo atomskih central računajo, da bo v letu 1974 padla cena na okoli 0,56 centov za kilovatno uro.

Sedaj porabijo železarne približno 15 % celotne električne energije, ki jo proizvedejo japonske centrale. Znižanje cene te energije na polovico do tretjino pomeni tudi znatno znižanje proizvodnih stroškov za izdelke železarske industrije. S tem pa večje dobičke in večjo konkurenčnost na mednarodnem tržišču.

Vendar glavna skrb japonskih železarjev pri uporabi jedrske energije bo nadomestitev uvožene premoga s tem virom energije. Zato bodo napeli vse sile, da bodo ta cilj tudi dosegli. V ta namen niso zainteresirali samo železarske strokovnjake, temveč so pritegnili k sodelovanju tudi ostale znanstvenike s tega področja. Zato lahko računamo, da bo že bližnja bodočnost pokazala prve rezultate njihovih prizadevanj.

22. januarja 1945. leta sta zgodaj zjutraj na zvezo odšla kurirja Alojz in Jože Noč, oba iz Javorniškega rovta. Ko sta odšla na pot je bilo še temno. Kmalu je pritekel Jože Noč nazaj v bivač in nas obvestil, da so v Medjem dolu Nemci. O usodi kurirja Alojza ni vedel ničesar. Menili smo, da se bo vrnil, če ga niso ujeli. Ker nismo slišali streljanja na kaj drugega nismo niti pomislili. Za vsak primer smo vseeno zapustili postajo in se umaknili na položaj nekaj metrov višje v hrib. Globok sneg nam je zelo oviral umik. Do treh ur smo se pogrezali v globok in mehak sneg. S položaja smo lahko opazovali bivač, ničesar pa nismo videli v smeri Medjega dola, kar nas je najbolj zanimalo. Zaradi globokega snega in valovitega zemljišča se nikakor nismo mogli približati Medjem dolu; bil smo brez vsakih podatkov o položaju na našem področju.

Okrog 11. ure se je iz smeri Medjega dola zopet začelo streljanje. Slišali smo odmev rafalov, pa tudi posamezne strele. To so bili znaki, da so Nemci še vedno v zasedi v Medjem dolu in da je nekdo od partizanov padel v zasedo. Po teh stre-

lih je zopet bilo vse tiho.

Sklepali smo, da kurirska postaja ni neposredno ogrožena, zato smo se vrnili nazaj v bivač. Postavili smo zavarovanje, da bi preprečili presenečenje.

Okrog poldneva je do nas prišel komandant Stefan. Že med potjo je slišal, da so Nemci v bližini. Po njegovem prihodu smo skupno analizirali položaj. Razmišljali smo, kako naj zopet postavimo prekinjeno zvezo s kurirji sosedne kurirske postaje. Pod potjo ali nad njo nismo mogli skozi Medji dol zaradi globokega snega. Na uporno vztrajanje komandanta Stefana smo sklenili, da gremo do sosednje kurirske postaje pod Stolum po kurirski poti skozi Medji dol. Ker nismo več slišali streljanja, smo menili, da so Nemci že odšli. Da ni več Nemcev v Medjem dolu smo sklepali po tem, ker so Nemci radi postavljali zasede zgodaj zjutraj, le redko pa popoldne. Da niso več v zasedi smo logično sklepali tudi po tem, ker so s streljanjem izdali svoj položaj. Za pot so bili določeni kurirji Valentin Klinar, Franc Mežek in Jože Zvab. Krenili smo ob dveh popoldne.

Komandir kurirske postaje v Javorniškem rovtu to-

variš Janez Vilman, Cvetko, s Koroške Bele, je kurirja Jožeta Zvaba poslal samo do Medjega dola. Od tam naj bi se vrnil in poročal o položaju v Medjem dolu.

Preživeči borci vedo povedati, da je komandant Stefan slutil lastno smrt. Pred odhodom je na ugašenem ognjišču čistil škornje. Vprašal sem ga, zakaj to dela, ko pa ima vendar čiste škornje. Hudomušno mi je odgovoril, da jih čisti zato, da ga Nemci ne bi dobili z umazanimi škornji. Potem je zavijal cigareto rekoč: »Zavijmo še eno, morda je to poslednja cigareta«. Ne samo on, tudi mi smo to slutili, da gremo neznani usodi naproti.

Ob dveh popoldne smo zapustili kurirsko postajo. V koloni smo bili razporejeni tako, da je prvi hotel Valentin Klinar, za njim je šel Franc Mežek, za njim komisar relejne linije, za komisarjem kurir Jože Zvab in zadnji komandant Stefan. Hodili smo počasi in previdno, v razdalji eden od drugega, v rokah z orožjem pripravljenim na strel.

22. januar je bil lep sončen dan. Okrog nas je bilo vse mirno in tiho. Naša pozornost je bila usmerjena naprej in v levo pobočje odkoder smo lahko pričakovali napad. Počasi, korak za korakom, smo se približevali Medjem dolu. Ničesar sumljivega nismo opazili niti slišali. Končno smo prispeli v Medji dol. Na kurirski poti, pod potjo in nad njo smo opazili sledove v snegu. Še vedno nismo ničesar opazili. Prišli smo do kraja — kjer bi morala biti zaseda. Izenada smo obstali. Pod nami smo zagledali ubitega partizana. Ležal je na hrbtu, toda nismo ga prepoznali, ker je ležal precej daleč pod nami.

Gledali smo naokrog, toda ničesar nismo opazili. Okrog nas je bilo še vedno tiho. Obrnil sem se nazaj in vprašal Zvaba, koliko je ura. Ne motim se, kajti samo kurir Jože Zvab je imel na roki uro. Ne vem zakaj sem ga sploh vprašal, koliko je ura. Morda je bila to zla slutnja, da se nekaj bliža. Nekaj, kar se ne da povedati. Zvab je pogledal na uro in odgovoril: »Dve minuti manjka do pol treh.« Ko sem se obrnil h kurirju Zvabu, sem za njegovim hrbtom zrl v obraz komandanta Stefana. Bil je to moj zadnji pogled na tovariša in soborca Stefana. Stal je pokonci, mirno, resno, z brzostrelko v roki pripravljeno na strel. Gledal je levo v snežno pobočje, kjer naj bi bila zaseda. Na ovratniku in rokavih bluze so se mu lesketale oznake zastavnika.

To so bile zadnje sekunde njegovega življenja.

Ko mi je Zvab povedal, koliko je ura, sem dvignil desno roko in s tem dal Klinarju in Mežku znak, naj nadaljujeta pot. Komaj sem dvignil roko, že se je na nas vsul peklenški ogenj iz brzostrelk in mitraljezov. Napad je bil silovit. Streljali so nas z levega pobočja, toda najmočnejši ogenj smo dobivali od zadaj. Že po prvih strelah sem začutil strahovito bolečino nad laktom leve roke. Videl sem kako od rokava letijo po zraku krpe moje bluze. Zadel so me z brzostrelko. Vrgel sem se pod pot, kjer me Nemci niso mogli več zadeti. Pri skoku sem poslednjič videl Zvaba, Klinarja in Mežka, ki so še stali medtem ko Stefana nisem več videl.

Slišim rjovenje Nemcev. Kaj kričijo, ne vem, ne razumem, ne slišim dobro. Kri mi brizga iz rane, rana je velika, zrno je prebilo kost. Od naših verjetno ni nihče streljal, ker so nas verjetno vse zadeli. Najbrž so najprej ciljali na mene in Stefana, ki sva bila oborožena z brzostrelkami, poleg tega pa so Nemci iz takšne bližine lahko opazili prišite čine na rokavih bluze, pa so po tem sklepali, da sva partizanska poveljnika.

Ko sem preskočil pot, sem se ranjen valjal po hribu navzdol. Pod menoj je bila električna centrala v Javorniškem rovту, ki so jo čuvali nemški stražarji. Za trenutek sem se ustavil. Pogledal sem okrog sebe. Na levi nogi sem opazil drugo rano. Torej sem ranjen v roko in nogo. Naenkrat vztrepetam. Iz smeri električne centrale v Javorniškem rovту zagledam Nemce na smučeh, bilo jih je okrog 10, ki so se vzpenjali navzgor. Upanje, da ostanem živ, je splahnelo. S skrajnim naporom mi je uspelo, da sem se umaknil v gozd. Tu sem se zakopal v sneg. Potuhnem se in nepremično ležim v snegu. Skozi trepalnice opazujem Nemce, ki se počasi bližajo. Nemci gredo počasi eden za drugim, kot da se jim nikamor ne mudi, ura kakor da se je zastavila; kako dolgo jih bom še slišal v bližini? Slišim biti srce, a oni počasi vtikajo palice v sneg, gledajo v smučke ali pa se ozirajo navzgor odkoder se sliši še kakšen strel ali pa kričanje Nemcev. Ko so končno šli mimo in so se dovolj oddaljili, sem se dvignil in nadaljeval pot. Še enkrat sem pregledal rane. Ugotovil sem, da sem ranjen v levo in desno roko ter nogo. Desna roka mi je v snegu zmrznila, čutim, da me peče in mi zateka. Kam naj grem? Ali bom lahko vzdržal sam brez

pomoči? Bal sem se, da ne izkravim in zmrznem. Brzostrelko sem skril v sneg, ker jo nisem mogel več nositi, pa tudi rane na obeh rokah bi onemogočile, da jo učinkovito uporabim v sili. Za pasom sem še vedno imel pištolo in dve bombi. Zavil sem še bolj v desno. Ozrl sem se nazaj v strahu, da mi nemški smučarji sledijo. Pri seniku sem srečal starejšega kmeta s Koroške Bele in nekoga mladega fanta. Moža sem po videzu poznal. Vprašal sem ga, če ima žganje. Ne vem, zakaj sem to vprašal, ker do takrat nisem pil alkohola. »Nimava žganje,« je dejal kmet, jaz pa sem brez pozdrava krenil naprej. Še vedno sem bil v negotovosti, kaj bo z menoj, še vedno je bilo nevarno, da mi Nemci sledijo. Še vedno je dan, najdaljši dan v mojem življenju; še vedno se ne zmrača, toda Nemcev ni za menoj. Morda ne upajo. Eh, če bi vedeli, v kakšnem položaju sem.

Omagam. Noge me več ne držijo. Ne vem, koliko krvi sem zgubil. Po snegu se plazim centimeter za centimetrom. Mračni se! Končno vendarle. Mrak prinaša upanje. Pozno je že. Polno zvezd, luna na nebu je zamenjala sonce. Dobro se vidi. Že več ur se plazim po snegu, pomoči pa še vedno ni od nikoder. Plazim se proti kurirski postaji, ker samo tam lahko pričakujem zanesljivo pomoč. Samo tam me lahko čaka rešitev, če niso kurirji zapustili karavle. Kje so moji tovariši? Je še kdo živ? Da nisem sam...? Proč peklenške misli, saj to ni moje čase.

Od časa do časa sem z desno roko zgrabil kakšno smrekovo vejo in kolikor so mi moči dovoljevali, sem se počasi ob veji vlekel naprej. Bilo je strašno. Puščal sem sledi v snegu, poleg stopinj pa so bile še sveže kapljice krvi, ki so se lesketale kot rdeči cvetovi med belimi narcisami. Še najhujše pa je bilo spoznanje, da sploh nisem vedel, kaj je z mojimi tovariši, kje so Nemci in kaj je z onimi v karvli.

Ne vem, koliko je bila ura, ko so mi pošle moči. Zdelo se mi je, da sem omagal neke pod kurirsko karavlo. Brez pomoči nisem mogel več naprej. Ostati v mrzli januarski noči v snegu s štirimi ranami, pa bi pomenilo isto kot klicati smrt v pomoč. Moral sem se odločiti in ponovno tvegati življenje. Če pokličem kurirje, lahko računam, da mi bodo pomagali. Kaj pa če me slišijo Nemci? Kam potem? Toda tu v snegu res ne morem ostati. S slabotnim glasom sem klical kurirje: »Cvetko, »Srčko« in druga znana imena. Bilo mi je vseeno, če

Na željo matere, so kurirja Jožeta ZVABA pokopali doma pred rojstno hišo, kjer je spominsko obeležje

55

nišnici Franji. V pismu je štab sektorja prosil Stefana, naj me na primeren način obvesti o smrti očeta.

V bunkerju sem prebral to pismo enkrat, dvakrat... Molče sem dal pismo v roke drugim, da so ga prebrali. Ob tej novici smo vsi molčali. Stefan, ki bi me moral obvestiti o smrti očeta, je bil mrtev. Malo je manjkalo, pa bi bil še jaz na spisku padlih.

Se eno zanimivost imam iz tistih časov.

Junija 1945. leta sem bil na Jesenicah komisar 15. čete korpusa narodne obrambe. Nekega dne sem šel v Javorniški rovt. Spotoma sem srečal prvoborca Borisa s Potok. Do takrat se z Borisom nisva poznala, čeprav sva slišala eden za drugega. Na cesti me je Boris zaustavil in vprašal: »Si morda ti Iztok?« Ko sem pritrdilno odgovoril, mi je začel pripovedovati, da je bil tudi on v bližini v Medjem dolu januarja, ko je padlo pet kurirjev. Tistega usodnega januarskega dne je Boris šel iz smeri Stola v Karavankah proti Javorniškim rovtom. Ko se je približal Medjemu dolu, kjer je bila zaseda, je opazil enega Nemca, ki je z roko dal znak, da se nekdo približuje z nasprotni strani. Nemci so se obrnili v smer, odkoder smo prihajali kurirji. Ker so se vsi Nemci obrnili proti nam, se je Boris lahko neopaženo umaknil. Tako so pravzaprav samo metri odločali o tem, kdo naj bi padel v zasedi. Če ne bi mi, bi enaka usoda doletela Borisa.

»Menim, da smrt kurirjev ni nobena tragedija. Padli so pri opravljanju svoje službene dolžnosti, padli so za domovino.«

Tako je dogodek pred 24. leti opisal nekdanji komisar kurirjev Leopold Trtnik-Iztok. V nadaljevanju pa vas bomo prihodnjič seznanili, kako se te dogodkov spominja Očka.

jih humoresk, da jih bo izdal pod svojim imenom.

Avtor knjige »Trije možje v čolnu, da o psu niti ne govorimo« je odgovoril:

»To bi bilo zelo nerodno za oba. Če bodo pri meni videli pet funtov, bodo pomislili, da sem jih ukradel. Če pa bodo od vas slišali dobro zgodbo, bodo takoj zvedeli, da ste jo vi ukradli.«

Beethoven je nekega večera sedel v družbi, kjer je domača hčerka »morila« navzoče z zelo slabim igranjem nekega preludija. Ko je gospodinja prosila skladatelja, naj pove odkritosrčno mnenje o njenem igranju, je Beethoven dejal:

»Vidim, da je vaša hčerka globoko verna.«

»Kakšno zvezo pa naj ima njena umetnost z vero.« se je začudila mati.

»Ona igra po načelih svetega pisma: levica naj nikoli ne ve, kaj dela desnica,« je prijazno pojasnil Beethoven.

Nečarjeni komik je predlagal slavnemu humoristu Jeronu Klapki Jeromu, naj mu pla za pet funtov svo-

Mimo njega je tihotapec, ki so se jih včasih posluževali in jih plačevali za prinašanje ilegalnega tiska z one strani meje, ovadil še Kosirnikovega bratrance, ki je potem, ko je skupaj s Francem in nekim bohinjskim mlinarjem, ki je prvo leto ilegale vzdrževal javko v Bohinju odsedel zaradi »ilegalnega prehoda čez mejo«, smel ostati v domovini, in nekega bivšega ruskega ujetnika Aleksandra Šitkova, ki se je ob koncu vojne poročil z neko domačinko in ostal v revirju, vendar teh sodišče ni moglo več obsoditi, ker jih je obmejna policija že leto poprej vnovič zaprla in jih potem izgnala iz države.

Baje so zdaj ali na Češkem ali v Rusiji, kakor govore nekateri, drugi pa, ker je izginila za izgnanimi vsaka sled, celo trdijo, da so jih na policiji enostavno in na skrivaj »pospravili«.

Kaj je res, ljudje še danes ne vedo. Vedo le to, da jih ni in da še nihče nikomur ni pisal. Tako je policija tiste dni, ko je imela v rokah ujetega tihotapec, ki je izdal omenjene, prišla lahko samo bivšega podpredsednika, ga postavila pred sodišče, tam pa so se zanj potegnile priče — župnik in še nekateri vidni klerikalci in »izgubljeno ovco«, ki se je vrnila v njihov hlev« rešili zopora in kazni.

Toda teh »voditeljskih« odpadnikov ta hip ne jemljejo v misel, marveč govorijo le o Mareju, ki je prišel vohljat pod oder in jih vprašal, ali ne bodo šli gledat prvega zvočnega filma, kar je bilo seveda samo Marejev izgovor za vohljanje. Rekli so mu, da ne, ker imajo vajo za »Hlapce«, čeprav so improvizirali iz njih samo nekaj dialogov, ki so jih znali na pamet, takih, ki jih ni mogoče pozabiti.

SIVO MESTO

»Tako je rekel Alfonz,« namigne France na režiserja delavskega odra, srednje velikega, slokega človeka, delavca, ki je veselje do odra podedoval še od očeta, čeprav je bil oče pri »črnihi«, dokler je igral, sin pa je pri »rdečih«, ker je spoznal, da krščanska ponižnost ne bo odrešila sveta in da duhovniki namenoma dvigajo »ponižnost« v čednost, čeprav je ponižnost daleč od pravih čednosti, ki naj bi si jih človek prisvojil in se v življenju po njih ravnal.

Ponižnost spreminja ljudi v hlapce, hinavce in klečepalce, po zaslugi duhovnikov pa jo mnogi zamenjujejo s skromnostjo, čeprav skromnost s ponižnostjo nima nič skupnega, ker je resnična in zato nasprotna nečednosti, kakršna je ponižnost.

Skromnost poraja človeško najboljše značaje, saj izkira iz nesebičnosti osnovne lastnosti, ki naj bi poplemenitila ljudi v resnične ljudi.

Ponižnost poraja hlapce, prilagodljivce, ki se prilagodijo celo krivici, če imajo od tega vsaj drobec koristi. In poraja hinavce, ki se ližejo navzgor, a prevzetno in prezirljivo gledajo na ljudi, ki so na družbeni lestevici pod njimi na slabšem ali na slabše plačanem delovnem mestu. In poraja ovaduhe, zakaj ovadustvo je bratranec če že ne brat hinavščine. Mati vseh nečednosti pa je sebičnost.

Skromnost je lastnost revolucionarjev in ljudi, ki bi radi divje drevo človeštva poplemenitili s človečnostjo.

Kdor to spozna, bo vselej na strani tistih, ki se za prenovalo človeške družbe in za njeno počlovečenost prizadevajo neglede na to, na kakšne težave, posmeh ali celo preganjanje bodo naleteli.

To je delavca Alfonza, režiserja delavskega odra, pripeljalo v razredno osveščene delavske vrste.

Moralne vrednote pridobivajo ljudi za revolucijo.

Ce revolucija ne poskrbi, da se moralne težnje uresničujejo, razniči sebe.

Kdor stremi za tem, da bi se težnje revolucije uresničile in dvignile človeka in človeštvo nad živalsko stopnjo, mora biti nesebičen.

Kdor ni nesebičen, ni revolucionar.

Sebični »revolucionarji« so v minulem desetletju, ko je bilo biti komunist nevarno in ko je organizirani komunist moral in še mora biti sleherni trenutek pripravljen na preganjanje, odpadli in postali hlapci vladajočih.

Čeprav odpadniki kdaj pa kdaj še občutijo bič gospodarjev, so vseeno srečni, ne samo za večjo drobtinico kruha, marveč tudi za »drobtinico« oblasti, ki jim jo prepuščajo gospodarji nad »človeško drobtinico«, pravzaprav samo nad posamezniki ali delčkom te »drobtinice«, zakaj vladajoči potrebujejo podobno kakor vojska kaplarje, da obvladajo »čredos«.

Tudi Marej je tak »kaplar«.

In ta »kaplar« ni prišel sem kot predsednik, ki jim je bil vsiljen in ki bi ga oni razen nekaterih Marejevih opredeljenikov ne izvolili, marveč je prišel vohljat, kaj počno pod odrom.

»O takih, kakršni je Marej, bi bilo treba nekaj napisati. Recimo, igro, da bi ga lahko sleherni, ki bi igro gledal, prepoznal. Prepoznal Mareja, pa tudi sebe, kako naseda takim dvoličnim delavskim voditeljem.« Vreg pogleda Toneta.

»Vem. Ze sam sem razmišljal in tudi že poizkušal. Pa se mi še ne posreči,« izda Tone, da se je z zamisljivo, kako bi se z delavsko dramo razkril delavske zvodnike, na drugi strani pa pokazal prave borce za delavske pravice, že ukvarjal. »Toda to je za sedaj še težko! Modelov za demagoge je dovolj, težje pa je najti prepričljiv model za človeka, ki bi res našel pot do delavskih src, bral iz njih, kaj jih teži in plaši, obenem pa jim vlivljal vero in pogum, da bi resnično in ne samo na jeziku začutili v sebi moč in se res čutili, da so sila, ki lahko dvigne stari svet s tečajev in ga spremeni v svet po svoji volji in svoji duši.«

»Mislim, da smo mi vsi taki,« spregovori Lužar, že od mladosti invalid, še pred leti tajnik strokovne organizacije, drugače pa delavec v kotlarni.

»Vem, Janez,« pravi Tone. »Toda naš glas je še vedno glas vpjočega v puščavi, jaz pa bi rad videl človeka, ki bi znal prebuditi množico. Utripe te množice bi rad videl in občutil, kadar govorijo iz njenega srca. Množica, ki ne naseda velikim besedam, da ti ploska kakor Mareju, potem pa se vsak zase čudi, zakaj je ploskal in spozna, da je ploskal samo zato, ker so ploskali vsi, ne pa zato, ker mu je govornik povedal resnico, jo osvetlil, dvignil iz teme, jo položil vate, da začutiš, da je to res tvoja resnica, ob kateri postaneš močan, tako močan, da trdno veruješ, da se bo izpolnila, veruješ z vero, ki postavlja gore. Vidiš, to pa je treba najprej doživeti, občutiti. Sele potem lahko pišeš žive besede in ne besed, ki so samo črnilo na papirju, manj vredne od papirja samega.«

»Ti že veš,« pravi Janez Lužar. »Povest niso besede, marveč življenje iz besed.«

Tudi Janeza Lužarja Tine dobro pozna. Tudi ta, sedaj resni, a drugače segavo zgovoren človek, je bil očetov prijatelj. Pred petimi leti, ko so žandarji napadli prvomajski sprevod, so mu skoro ubili sina. Takratni obmejni policijski komisar dr. Fohn ga je udaril z gorjačo, čeprav je bil komaj šestletni pobič ali celo mlajši.

»Ne gre za povest, marveč za tisto doživetje in občutje, ki te prisili, da jo napišeš,« pojasnjuje Lužarju Tone, na obrazu pa se mu pozna, da bi rad nehal govoriti o sebi in svojem pisateljevanju.

»Kaj ko bi začeli?« ga odreši Vreg in šele sedaj predstavi Tineta, čeprav ga vsi poznajo.

»Zrasi si,« pravi Tomaž.

»Atu je podoben,« pravi France.

»Zares, kakor da si izrezan iz njega,« ga gleda Lužar. »Upam, da boš hodil po njegovih stopinjah.«

Tine molči, ker nihče ne čaka na njegov odgovor, marveč začno govoriti o njegovem očetu.

Vsi govorijo.

Tudi molčeči Aleš Lagojnik odpre svoje spomine.

Morda je Aleš poleg Vrega še najbolj podoben usodi, ki je tepla Tinetovega očeta. Pred leti je bil predsednik delavskega kulturno izobraževalnega društva, pa je prišel v spor z oblastjo zaradi prapora, ki ga oblast ni pustila razviti, ker je bila v prapor uvezena z zlatimi nitmi Marxova podoba.

Zbor prostovoljcev za severno mejo na Jesenicah

Redki so občni zbori množičnih in drugih organizacij in društev, ki bi se lahko ponašali s tako veliko udeležbo, kakor je bila na občnem zboru Zveze prostovoljcev borcev za severno mejo 1918-19 na Jesenicah v četrtek, 23. januarja. V dvorani doma upokojencev se je zbralo več kot sto ostarelih ljudi iz vseh krajev jeseniške in radovljiške občine in če vemo, da ima organizacija nekaj čez 150 članov, smo z udeležbo lahko zadovoljni.

Predsednikovo poročilo podudarja predvsem značilnost priprav za počastitev 50-letnice bojev za severno mejo in sodelovanje z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami. To sodelovanje se je najbolj pokazalo pri veliki udeležbi občinstva na dan proslave dneva republike 28. novembra, ko je bila dvorana gledališča nabito polna, kar že dolgo ne pomnimo. Dalje tudi priprava in obisk dokumentarne razstave o bojih za severno mejo pred 50 leti, katero je na Jesenicah videlo 4.600 ljudi in v Kranjski gori 800 ljudi.

Na občnem zboru je bila izrečena zahvala občinskima skupščinama na Jesenicah in v Radovljici ter nekaterim

gospodarskim podjetjem obeh občin, ki so prispevali večje ali manjše zneske za kritje stroškov, ki jih je organizacija imela v tem času.

Zaradi razsežnosti terena, na katerem deluje organizacija, je bilo na občnem zboru izrečeno tudi mnenje, če ne bi bilo bolje, da se za radovljiško občino osnuje samostojna organizacija, ker je število članov v tej občini naraslo in ker se prijavljajo še vedno novi. Na zboru so se sporazumeli, da naj ostane enotna organizacija tako, da bo imela radovljiška občina svoj pododbor petih članov. Ta naj bi predvsem reševal in urejal pravice članov, ki jih imajo po republiškem zakonu o prostovolj-

cih za severno mejo 1918/19 in pa skrbel za socialno ogrožene člane. Tov. Varl, tajnik občinske konference SZDL iz Radovljice, ki je bil tudi navzoč, je bil tudi mnenja, da nima smisla organizacijo razdvojiti, pač pa naj pododbor, ki bo danes izvoljen, rešuje vse probleme prostovoljcev s področja radovljiške občine. Poudaril je potrebo po sodelovanju in obljubil vso pomoč od občinske konference SZDL in ZBZ NOV v Radovljici.

Tudi tov. Franc Konobelj — Slovenko, predsednik občinskega odbora ZBZ NOV na Jesenicah je govoril o krepitvi sodelovanja med organizacijama, ki sta se v različnih časovnih obdobjih borili za iste cilje, mnogo je celo članov, ki pripadajo obojem organizacijama.

V novoizvoljenem odboru so člani z Jesenic in okolice, iz zgornjesavske doline in radovljiške občine ter tudi pododbor za radovljiško občino. Novi odbor ima nalogo, da začne takoj s pripravami za izpolnjevanje prijav za priznanje pravic, katere predvideva republiški zakon za borce prostovoljce za severne meje.

Sklenili so tudi, da organizirajo spomladni izlet v kraje na severni meji in po Koroškem, v kraje, kjer so se pred petdesetimi leti borili in kjer so grobovi padlih tovarišev.

Na občnem zboru je Franjo Kristan, tajnik republiškega odbora Zveze prostovoljcev za severno mejo, podrobno razčlenil republiški zakon o pravicah, ki jih ta priznava udeležencem teh bojev.

Srečko Sorli

Zlata poroka na Koroški Beli

V soboto sta v poročno sobo na Jesenicah vstopila Virgil in Katarina Šobrl s Koroške Bele, kjer sta si po 50 letih zakonskega življenja ponovno obljudila zvestobo. Bila je to zlata poroka. Za pričo pri zlati poroki je bil nevestin brat Andrej, ki je bil tudi za pričo pred 50 leti. Druga priča pred 50 leti je bil Anton Rekelj, ki je že umrl, zdaj pa ga je kot priča nadomestila njegova žena Ivanka.

Virgil Šobrl je bil rojen 1894. leta, njegova žena Katarina pa 1896. leta, oba na Koroški Beli. Virgil je 41 let delal v železarni Jesenice, obrat Javornik. Bil je dolgo let delovodja na (grobštreki). Zanimivo je to, da sta se poročila točno na tisti dan, ko so v železarni uvedli osemurni delovni dan. Vse do 22. januarja 1919. leta so morali delavci železarne delati po 12 ur na dan. Osemurni delovni dan je bil velika zmaga in plod dolgoletne borbe delavcev za svoje pravice in boljše življenje.

Virgil Šobrl je bil vedno naprednjak, priden delavec in dober družinski mož in oče. Leta 1933, na prvih volitvah po uvedbi šestojanuarske diktature, je bil izvoljen za župana na Koroški Beli. Socialistična lista, ki jo je zastopal na volitvah, je imela dokaj obširen program. Občinski odbor, ki ga je vodil, se je kljub nasprotovanju takratnega režima, prizadeval in rešil vrsto nalog predvidenih v programu. Tako mu je v njegovi mandatni dobi uspelo rešiti vprašanje vodovoda na Koroški Beli, ki so ga podaljšali na Javornik in Senožeta, vodovod pa je dobila tudi osnovna šola v Jav. Rovtu. Ze takrat so imeli v programu izgradnjo šole, občinskega doma ter regulacijo Save in gradnjo novega mostu čez Savo na Borovljah. Na Koroški Beli so jima upokojenci priredili »šranganje« po starem običaju.

Našemu dolgoletnemu sodelavcu in njegovi ženi ob zlati poroki čestitamo in jima želimo še veliko zdravih in srečnih let.

J. Vidic

Za odkup in ureditev Finžgarjeve rojstne hiše so prispevali:

Osnovna šola »Katje Rupena« Novo mesto — 800,00; osnovna šola Skofije — 248,00; osnovna šola XIV. divizije, Dobrna — 300,00 N din.

Do 28/1-1969 je bilo zbranih skupno 84.668,25 N din. Za prispevke se vsem darovalcem iskreno zahvalujemo.

Prispevke nakazujte na žiro račun: 5153-679-2135 ZVEZA KULTURNO PROSVETNIH ORGANIZACIJ OBČINE JESENICE, sklad za odkup in ureditev Finžgarjeve rojstne hiše.

Martin Žvab

Pota obveščevalcev so bila zelo tvegana

Ko smo prišli za progo, je eden od obeh predlagal, da bi se za kratek čas ustavili pri Bohinčevem Janezu. Po kratkem postanku pri njem smo nadaljevali pot za hribom Straža in za tovarno v Trebež v bivšo tovarniško stanovanjsko hišo, kjer je stanoval aktivist Anton Kliner. Oba spremljevalca sta odšla k njemu, jaz pa sem ju na zgornjem koncu hiše čakal. Dogovorjeni smo bili, da bomo potem skupaj nadaljevali pot v Javorniški rovt in drugi dan nazaj na Mežakljo. Kliner naj bi tudi naročil Lavrinčevim in Beguševim, da pridejo drugi dan v Javorniški rovt in jima prinesejo, kar sta sporočila.

Ko sem tako na zgornjem koncu hiše čakal že dobre

pol ure, Kliner je stanoval na spodnjem koncu hiše, sem že postal nestrpen, da ju tako dolgo ni, ker smo se dogovorili, da takoj pride. Nestrpno sem se prestopal in opazoval okolico in naenkrat opazil, da se z javorniške strani v dveh kolo- nah bližajo hiši Nemci. Od hiše so bili oddaljeni kakih dvajset metrov, ko so začeli hišo obkoljevati. Da bi kar koli ukrenil, da bi Lavrinca in Begušev obvestil o nevarnosti, je bilo nemogoče, ker so bili Nemci že preblizu. Ni mi kazalo drugega, kakor da se najhitreje umaknem, da me Nemci ne opazijo, kajti velik nesmisel bi bil, če bi se spuščal v borbo s petdesetimi Nemci. Tako sem se po potoku Javornik umikal pro-

ti Javornškemu rovtu.

V Javornškem rovtu sem se najprej ustavil doma pri materi, ne da bi ji povedal, kaj se je zgodilo v Trebežu. Povedal sem ji samo, da moram dobiti tov. Petra in da se bom ponoči vrnil in prespal doma ter se drugi dan vrnil na Mežakljo. Ker sem vedel, da se v večernih urah obveščevalci in kurirji največkrat dobijo v Javornškem rovtu pri Šroncu, sem se napotil tja, kjer sem dobil tov. Petra in seveda iskane podatke. Tam smo se zadržali do polnoči, nakar so kurirji in obveščevalci odšli vsak v svojo postojanko, jaz pa nazaj domov. Ko sem prišel domov, me je mati s pelerinom v roki, ki sem jo pustil doma, čakala pri oknu in mi

vsa preplašena povedala, da naj se takoj umaknem, ker so me iskali Nemci in da so šli naprej proti centrالی v Javornškem rovtu. Šele takrat sem materi povedal, da sta bila z menoj še dva tovariša in da so jih verjetno v Trebežu ujeli. Takoj sem vedel, da je vmes izdajstvo, drugače Nemci ne bi tako trdovratno zahtevali od matere, da moram biti doma.

Medtem, ko sem bil pri obveščevalcih, je mati na senu naredila nekaj bunkar, kjer naj bi prespal. Ko so me Nemci iskali doma, so seveda ta bunkar dobili. Mama je pa že prej, ko je ta zasilni bunkar naredila, dala vanj otroške igrače, tako da je izgledalo, da se v njem igrajo otroci, oziroma da so to naredili otroci. Nemci so ji seveda verjeli in tako odšli, ne da bi vedeli, kje sem jaz. Mene pa je predvsem zanimalo, odkod je ta patrila prišla, ali iz centrale v Javornškem rovtu, ali s Koroške Bele. Ker so imeli nemški vojaki na petah čevljev

podkvice, sem po sledih ugotovil, da je bila ta patrila iz centrale Javorniški rovt. Da bi se takoj napotil nazaj na Mežakljo, nisem upal tvegati, vsaj po tej poti ne, po kateri sem prišel. Domneval sem, če sta me izdala, kje sem doma, da sta tudi verjetno povedala, po kateri poti smo prišli z Mežaklje in da imajo Nemci sigurno postavljenoasedo. Odločil sem se, da se vrnem po isti poti in da moram dobiti zaupnika, ki bo prej pogledal, če je pot prosta. Računal sem tudi, če sta izdala mene, potem bosta tudi verjetno povedala, kje imamo taborišče. Računal sem, če grem po kurirski poti nazaj, bi predolgo hodil, moram pa se čimprej vrniti, da obvestim tovariše, kakšna je situacija. Doma nisem upal ostati, zato sem šel na bližnji senik, da bi tam ostal čez dan, zvečer pa bi se vrnil na Mežakljo.

Sestri sem napisal pismo, da ga je odnesla na Javornik našemu zaupniku. Napisal sem mu, kakšna je situaci-

Skupna seja obeh zborov SOb Jesenice

Razprava o telesni kulturi

(Nadaljevanje s 1. strani)
vodstvenega kadra. Največje pomanjkanje je čutili v organizacijah, kjer je težišče dela na splošni telesni vzgoji.

Telesna kultura zavzema v družbenem življenju komune zelo pomembno mesto in vlogo. S svojim vplivom zajema široko področje dejavnosti od zdravstvene, preventivne, temeljne vzgoje, do tekmovalnosti in vrhunškega športa do rekreacije. Telesna kultura s svojimi oblikami dejavnosti dopolnjuje telesno aktivnost, ki jo je zaradi avtomatizacije, mehanizacije in drugih pridobitev vse manj. Telesna aktivnost nudi v obliki tekmovalnosti poleg dvigovanja splošne odpornosti in sposobnosti, obilo razvedrila. Telesna kultura ima torej v modernem družbenem življenju izredno pomembno nalogo na biološkem, zdravstvenem, izobraževalnem, vzgojnem in razvedrilnem področju. S tem neposredno vpliva tudi na produktivnost dela, razvoj turizma in gospodarstva v celoti.

Odbornikom je bil posredovan tudi predlog zaključkov, v katerem je nakazan okvirni program razvoja telesne kulture tako v osnovni kot tekmovalni dejavnosti. V njem je predvsem nakazan tudi problem objektov, ki naj bi služili tako tekmovalni dejavnosti kot rekreativnim namenom. V tem smo v občini še posebno revni in zato ni pretirana zahteva, da se nadaljuje z izgradnjo športno kulturnega objekta Podmežakljio, nadaljno razširitvijo in ureditvijo športnega parka na Jesenicah, dokončno izgradnjo športnega parka v Kranjski gori in pa ureditvijo rekreacijskih središč v občini. Odborniki so

razpravljali tudi o posameznih športnih panogah, posebno o hokeju, pri čemer je bila najznačilnejša zahteva, da se na Jesenicah odločimo ali za polprofesionalno moštvo, kot v Ljubljani in Zagrebu, za kar bo potrebno več denarja, ali pa da bomo še vnaprej vzgajali kadre za druge. Odborniki so v celoti potrdili predloženo poročilo in predlagane zaključke s tem, da naj ustreznimi zvezi pri skupščini in pa OZTK pripravita prednostno listo za gradnjo in vzdrževanje objektov ter teze za razvoj rekreacijske dejavnosti, obenem pa predlagajo, da se zaključki vključijo v splošne smernice razvoja gospodarstva v občini, gospodarskim organizacijam pa priporočijo, da prevzamejo patronate nad določenimi organizacijami in panogami.

V nadaljevanju seje so se odborniki strinjali z osnutkom odloka, po katerem so investitorji dolžni pri gradnji poslovnih in stanovanjskih stavb s petimi ali večji stanovanjskimi enotami v krajih nad tisoč prebivalcev in krajih, ki jih določi skupščina občine Jesenice, upoštevati gradnjo notranjih telefonskih napeljav.

Za žičnico Vitranc v Kranjski gori so izglasovali izdajo garancijske izjave za kredit, ki ga jim je odobrila Metalna Maribor v višini 402.882 din za dobo treh let in 8% obrestno mero. Z odobrenim kreditom so postavili novo 823 m dolgo vlečnico s kapaciteto 900 prevozov na uro, ki poteka ob vlečnici Preseka. Vsi predloženi finančni podatki in pa vedno večji promet opravičujeta tako investicijo.

Odborniki so se tudi strinjali, da se sredstva DIS-a

(bivšega družbenega investicijskega sklada) namenijo za potrebe konzorcija oziroma za gradnjo turističnih objektov v Kranjski gori. Tako bi bilo vsako leto do vključno 1973. leta na razpolago po 700.000 N din.

Na koncu seje so odborniki razpravljali o ostavki predsednika skupščine občine Jesenice Franceta Zvana. Vsi govorniki so bili mnenja, da naj imenovani še naprej opravlja funkcijo predsednika in tako so javno izglasovali, da se ostavka ne sprejme, da se ga kandidira za naslednjo mandatno dobo ter da se piše uredništvu Gorenjskega glasa, da je novinar Jože Vidic na našem področju nezaželen. Ostavka je bila namreč dana po izjavi predsedujočega Stefana Nemca, izključno samo zaradi odnosa Vidic — Zvan.

L. T.

Občinski komite ZKS o problemih kulture v občini

Politični sekretar Pavle Lotrič je v petek, 24. t. m. sklical redno sejo komiteja občinske konference ZKS, na katero so bili vabljeni tudi člani komisije za družbenopolitična vprašanja, prosvete in kulture, predsednik sveta za kulturo, prosveto in telesno kulturo, predsednik sklada za kulturo SOb in predsednik sveta Zveze kulturno prosvetnih organizacij občine. Seji je bila predložena ena sama točka dnevnega reda in sicer: problemi kulture v občini.

Sekretar Lotrič je uvodoma poudaril, da je namen seje, da se ta organ seznani s sedanjim stanjem kulture v občini in da se poiščejo določena politična izhodišča za pospešitev razvoja, oziroma za odstranitev nekaterih anomalij in negativnih pojavov, ki spremljajo kulturo v občini.

V nadaljevanju je predsednik sveta Zveze kulturno prosvetnih organizacij Joža Varl opisal sedanje stanje na področju kulture v občini in opozoril na nekatere skrajno negativne pojave, ki so prisotne v gledališču Tone Cufar, glasbeni šoli in v knjižnici. Če bi knjižnica, gledališče, delavska univerza, glasbena šola, amaterska društva, izvenšolska kulturno prosvetna dejavnost in muzejska ter spomeniško varstvena dejavnost, opravljale svoje delo tako, kakor bi ga morale, kakor ga jim tudi določajo normativni akti, družbeni dogovori in sklepi, potem bi ob občasnih gostovanjih poklicnih ansambllov in ob nekoliko boljši materialni osnovi, resnično lahko zadovoljevali vse kulturne potrebe v občini.

Govornik je dalje na kratko predstavil vse kulturno prosvetne dejavnosti v občini in poudaril, da ravno gledališče, glasbena šola, knjižnica in delavska univerza ne izvršujejo svojega poslanstva tako kakor bi ga morale in kakor jim ga določajo zakoni, sklepi in drugi normativni akti ter ne pred-

Nova stanovanja za jeseniške upokoјence

Te dni bo na Jesenicah dograjena stanovanjska stavba, ki je v celoti namenjena za stanovanja upokoјencev. V stavbi je 35 stanovanjskih enot od tega 16 malih enosobnih, 11 srednjih in večjih enosobnih stanovanj, 8 gar-

sonjer in skupna soba za se-stanke ali zabavo.

Upokoјenci, ki se bodo v kratkem vselili v ta stanovanja, bodo s stanovanji zanesljivo zadovoljni. V stavbi je centralna kurjava, vsako stanovanje ima garsonjera ima posebno kopalnico in sanitarije. V stavbi je tudi dvigalo, kar ni majhnega pomena za starejše ljudi.

Stavbo je gradilo SGP Sava Jesenice. Investitorja je zastopalo stanovanjsko podjetje Jesenice, denar pa so prispevali občinska skupščina, Zvezarna in sklad za stanovanja, ki se obira od pokojnin.

Stanovanja je prosilec dodeljevala posebna komisija sestavljena iz zastopnika upokoјencev, občinske skupščine, ZZB NOV in stanovanjskega podjetja Jesenice. Stanovanja so dobili večinoma ostareli ljudje med njimi so tudi taki, ki so imeli sodno odločitev v dosedanjem stanovanju, predvsem pa upokoјenci samci, ali pa zakonski par upokoјencev brez otrok.

Nekaj pa novi stanovalci v novih stanovanjih morajo vedeti: stanovanjska pravica v teh stanovanjih se ne more dedovati.

Jože Vidic

Rešitev križanke iz druge številke

Vod.: 1. mako, 5. somrak, 11. Amati, 13. sprimek, 15. Rostov, 17. rep, 18. Ra, 19. trta, 20. Evans, 22. Al, 23. Ita, 24. Pliva, 25. Ito, 26. Ni, 27. Loire, 28. prid, 29. az, 30. Ank, 31. korito, 33. reostat, 36. Lenin, 37. retina, 38. mašt,

Rešitev križanke iz 3. številke:

Vod.: 1. Plamen, 7. modras, 13. ratine, 14. ebonit, 15. Irēna, 16. stan, 17. re, 18. Tina, 19. strd, 20. roč, 21. ose, 22. Aero, 23. pola, 24. kajenje, 26. napoj, 27. skalpel, 29. kasta, 32. Savinja, 36. Anje, 37. otka, 38. Jan, 39. Mao, 40. rovt, 41. song, 42. ed, 43. kalo, 44. karta, 45. Rimini, 47. Torkar, 48. Ararat, 49. triera.

ja in da naj me zvečer počaka na mostu za progo, kjer pelje ozkotirna železnica iz tovarne na Javorniku na Jesenice.

Ko mi je mati proti večeru prinesla v senik nekaj hrane, mi je povedala, da zaupnik, pri katerem je bila sestra, ne more priti, ker je bolan. Kasneje sem zvedel, da ni bil bolan, pač pa ni upal tvegati. Odločil sem se, da grem sam, ker nisem smel več čakati. V mraku sem šel po stezi proti Javorniku in za tovarno čez Stražo do Šegove hiše za progo. Dobrih deset metrov od poti sem se na srečo malo razgledal in zagledal, da gre iz javorške smeri proti meni nemška patrola. Na mostu so se ustavili, komaj deset metrov od mene, ki sem ta čas čepel v grmovju. Trdno sem bil prepričan, da bodo na tem mestu postavili zasedo in čakali mene, ker smo na tem mestu grčkalji, pot, ko smo šli v Trebež. Da bi se umaknil, je bilo prepozno, ker

kakor bi se premaknil, bi me Nemci slišali. Ko sem bil tako nekaj časa v negotovosti, sem bil odločen, v kolikor se Nemci pred jutrom ne bi umaknili, da bom z brzostrelko vzgal po njih, da jih zmedem in pobegnem. Ta negotovost je trajala le nekaj minut, ko so se Nemci obrnili in odšli nazaj proti Javorniku. Ker nisem bil siguren, kakšna je situacija na Javorniku na brvi, ki pelje čez Savo, sem se odločil in odšel za progo k Bohinčevi Tončki, za katero sem vedel, da dela za naš pokret. Povedal sem ji, v kakšni kaši sem in jo prosil, da me kot »predstraža« pelje čez savsko brv do Podkočne, naprej bom pa že sam nadaljeval pot. Takoj je bila za to. Najprej je sama pregledala teren, če ni mogoče na brvi zasede in se vrnila pome. Ker ni videla nič sumljivega, sva odšla skupaj do Podkočne do Sodja, naprej pa sem sam nadaljeval pot na Mežakljo.

(nadalj.)

(nadalj. na 12. str.)

(nadalj. z 11. str.)

Sekretar Lotrič je ob koncu seje povzel osnovne ugotovitve, na osnovi katerih bodo izdelana ustrezna stališča in priporočila, ki jih v nadaljevanju v celoti objavljamo.

A black and white portrait of a smiling man, likely a comedian, wearing a suit and tie. The image is a close-up, showing his face and upper torso. He has dark hair and is looking directly at the camera with a wide, toothy smile. The background is dark and out of focus.

12

Pričakujejo večjo pomoč družbe pri vzdrževanju planinskih koč

V soboto zvečer se je v dvorani osnovne šole zbralo več kot 200 članov planinskega društva Javornik, razen njih pa tudi člani planinskih društev iz Jesenic, Gorij, Bleda, Radovljice in Mojstrane, udeležil pa se ga je tudi član UO PZS Slovenije.

V prejšnji številki smo bralcem posredovali nekaj misli iz predsednikovega poročila, danes pa povzetek iz razprave, ki je trajala več kot dve uri in je bila zelo živahna. Celotno razpravo bi lahko spravili na skupni imenovalec, kajti člani PD so največ govorili o problemu, ki tarejo vsa planinska društva, zlasti tista, ki vzdržujejo planinske postojanke. Družba je planinskim društvom kmalu po osvoboditvi zaupala gradnjo planinskih postojank, oziroma obnovo že obstoječih, sedaj pa morajo društva skrbeti za njihovo vzdrževanje in dobro počutje domačin in tujih planincev ter gornikov v njih. Toda dajanje so tako velike, da menda ni planinskega društva, ki ne bi zaradi tega imelo velikih finančnih težav. Kljub izredni požrtvovalnosti pa tudi iznajdljivosti zaradi velikih finančnih obremenitev, društva marsikje poslujejo z izgubo. Na občnem zboru je bilo poudarjeno, da bi morala društva planinskim društvom pomagati, kajti planinsko postojanko neke pod Triglavom ne bi smeli primerjati z gostinskimi obratom v dolini. Tudi gostje so dokaj različni. Medtem ko v planinskih postojankah že iščejo oddiha na svežem planinskem zraku, je v dolini ali v mestnem okolju drugače. Sicer je predstavnik PZS povedal, da za vse občine na Slovenskem ne veljajo enaka merila, kar zadeva skrbi za planinske postojanke, toda vse kaže, da je prav jeseniška občina med tistimi, ki ni planinskim društvom v zadostnem merilu pomagala iz težavnega položaja. Morda bi bilo prav, če bi napravili tako kot v sosednji tolminski občini, kjer imajo te zadeve bolj urejene kot pri nas.

Planinsko društvo Javornik je za ugodno rešitev problematike planinskih postojank nedvomno zainteresirano, saj trenutno upravlja kar s štirimi. Še najbolj so zadovoljni s Staničevimi kočami, kjer so imeli največ prometa, javno pa so pohvalili tudi oskrbnico Ivanko Koničevno in Francko Smolej. Izboljšanje pričakujejo tudi v domu na Pristavi v Javorniškem rovu, kjer je pred nekaj meseci prevzel oskrbovanje Janez Resnik z Javornika.

Franco Konobelj-Slovenko je občni zbor pozdravil v imenu občinskega odbora ZZB NOV in poudaril vlogo, ki jo imajo lahko planinci pri prenašanju tradicije NOB na novo generacijo. Poudaril je, da je Prešernova kočica zgrajena in zaželel javorniškimi planincem, ki jo upravljajo, veliko prome-

ta oziroma gostov, ki naj bi se v njej tudi v prihodnje kar najbolje počutili.

V razpravi so načeli tako kot na prejšnjih občnih občinah zborih vprašanje življenja. Mnenja so bila precej deljena. Nekateri člani PD menijo namreč, da bi bila z množičnim obiskovanjem

naših gora v nevarnosti planinska flora, drugi pa pričakujejo napredek in večji obisk planinskih postojank. Novoizvoljenemu UO, ki šteje 23 članov, med njimi pa je tudi precej mladih, od katerih pričakujejo, da bodo sledili zgledu starejših in dolgoletnih organizatorjev na področju planinstva, so zaželeli dosti uspeha tudi predstavnik sosednjih planinskih društev.

-or

Prvi prvenstveni zimski vzpon mladih jeseniških alpinistov

Severna zajeda med Šito glavo in Malo Mojstrovko prvič preplezana

Mlada člana AO Jesenice Tone Zagar (32) in Milan File (20) sta že v preteklem poletju opozorila s svojimi vzponi nase. Podjetno in neustrašno sta usmerila korake iz dobro in varno nadelanih in zavarovanih planinskih poti v skalni svet sten, kamnov, zajed, grebenov in vrhov. Uspešno sta prestala ognjeni krst pod dobrim in iskušenim vodstvom starejših tovarišev in mentorjev. Začela sta ubirati svoja, zahtevnejša pota v svet skalnih vertikal. Že lansko leto, v prvem letu aktivnega plezanja sta preplezala severno steno Debele peči nad Krmo, smer M. M. Debeljakove v severni steni Velike Mojstrovke in Urošovo grapo v Šiti glavi nad Vrščem. Pod dobrim in iskušenim vodstvom ter z lastnimi bogatimi izkušnjami sta naglo napredovala in prebila led začetniških težav. Oba sta bila v preteklem letu sprejeta v članstvo alpinističnega odseka in v pripraviški staž postaja GRS Jesenice.

V soboto, dne 25. januarja sta se kljub dokaj neugodnemu vremenu in slabim snežnim razmeram, odločila da ukrotita še nepreplezani problem, zajed med Šito glavo in Malo Mojstrovko. Zajeda še ni bila niti poleti preplezana in ukročena.

Sredi popoldneva, ko sta z veliko težavo pregazila globok sipek sneg z Vršča na Vratca in dalje do vstopa, ki je kakih 150 m levo, vzhodno od vstopa zavarovane, nadelane poti po severni strani na Mojstrovko, sta začela boj s strmo s sipkim snegom zameteno in z ledom prekrito izpostavljeno strmal, ki ju je dobro zaposlila. Prvič sta počivala in se zagledala po nadaljnji smeri in poti za veliko skalno lusko, ki jima je nudila varno mesto za leden

počitek. Nadaljna pot ni obetala nič lahkega. Že prečniča iz luske do vertikalnega kamina je bila izredno izpostavljena in sta se komaj in s težavo priglajfala v varstvo strmega kamina.

Ledene sveče, ki so se vesile kot orglje prek temnih prevos so onemogočile vsako možnost za prehod. Zato sta se morala mlada alpinista odločiti za umik iz ledenih kamninov, počli in zajed na desno v bok stene, ki pa tudi ni nudil in dajal možnosti za naglo in varno napredovanje. Zagar in File sta se menjavala v vodstvu, meter za metrom sta se približala skozi sneg in led v strmi steni.

Zamujene ure, ki sta jih prespala v Erjavčevi koči bi se jima kmalu kruto in neusmiljeno maščevale. Čas jo hotel s silovito naglico, stena ju je zaposlila in ni pustila, da bi se sredi popoldneva izstopila. Težave so se vrstile druga za drugo, morala sta zabijati kline in z rokami in cepini čistiti vsak prijem in stop. Blizal se je mrak, za bivač v ledeni steni pa Zagar in File nista bila pripravljena in opremljena. Stena je visoka komaj 300 metrov in bila sta prepričana, da jo bosta kljub snegu in ledu ukrotila v nekaj urah.

Rob stene se ni in ni hotel približati, dan se je zgostil v mrak in mesec je mladima dal svečavo, ko sta premagovala steno in se povzpela na rob stene.

Znan teren in mesečina sta jima po enajstih urah čistega plezanja omogočila varen sestop na Vršč.

Uspeh v še nepreplezani steni, pozimi v ledu in snegu jih uvršča med naše najboljše mlade, ki bodo nadaljevali strmo in nevarno pot našega plezalnega športa in alpinizma.

PIHALNI ORKESTER JESENISKIH ŽELEZARJEV JESENICE

priređi
v gledališču Tone Čufar na Jesenicah
v sredo, dne 5. februarja ob 19. uri

GLASBENO ZABAVNI VEČER

Nastopajo

PROGARSKA GODBA — dirigent: J. Sorgo
1. Stara klasovka — polka,
2. Mladi par — valček,
3. Brez počitka — hitra polka.

KMECKI PIHALNI ORKESTER — dirigent: F. Košir kot gost

1. Privšek: OČKA VRNI SE — valček,
2. V. S. Avsenik: NA GOLICI — polka,
3. V. S. Avsenik: BREZA V VETRU — valček.
ZABAVNI ORKESTER — dirigent: V. Šetinc
1. Marschal Braun: SINAMONSKI POLJUBI Medium
2. Nino Roso: TIŠINA — trobenta solo F. Košir k. g.
3. Baskin: TO SO BILI DNEVI — poje D. Korošec,
4. LARINA PESEM iz filma Dr. Živago — poje D. Korošec.

VELIKI PIHALNI ORKESTER — dirigent: R. Kleč

1. Johann Krieger: BAROČNA SUITA v 5 stavkih,
2. Walthers AMERIKEN FOLKS SUITA v 4 stavkih,
3. Bojan Adamič: TRA-TA-TA — koračnica.

Napovedovalec: Marjan Stare kot gost

Režija — scena: Bojan Čebulj

Zrebanje vstopnic za nagradno tekmovanje, v odmorih mali kviz. Nagrade sta prispevala: trgovsko podjetje DELIKATESA in ZARJA Jesenice.

Rezervacija in prodaja vstopnic: Čufarjevo gledališče Jesenice, tel. 82-200 in dve uri pred pričetkom.

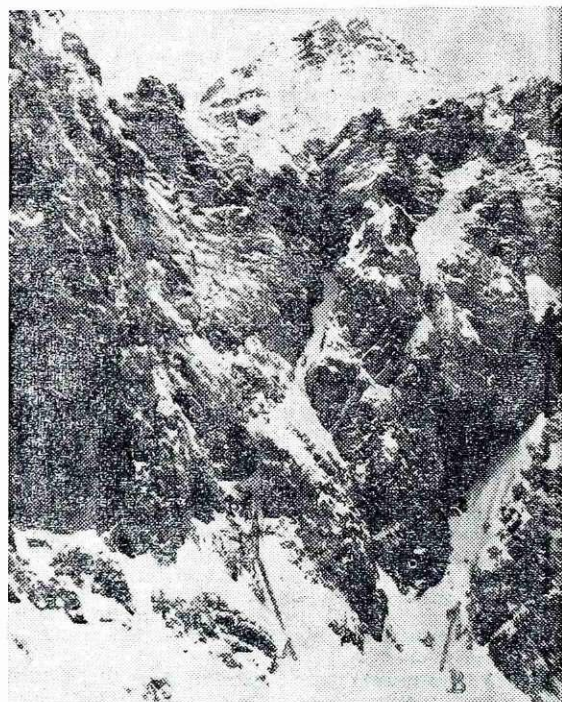
Vstopnina: sedeži 5 N din, stojišča 3 N din.

Vabijo
vas godbeniki!

RAZPIS!

Predsedstvo mladine železarne Jesenice organizira 1. 3. 1969 na Jesenicah gorenjsko kitariado. K sodelovanju vabimo vse zabavne beat ansamble iz področja Gorenjske. V programu bo izvajal vsak nastopajoči ansambel 3 skladbe. Ozvočenje z najboljšo kvaliteto bo dal na razpolago beat ansambel »Caravelle«. Program bo ocenjevala strokovna komisija in komisija iz publike.

Prijavite se najkasneje do 22. februarja 1969 na: Predsedstvo konference ZMS železarne Jesenice ali telefon železarna Jesenice — interna 269.

Prvenstvena zimska smer (A) v zajed med Šito glavo in Mojstrovko, B normalna zavarovana pot po severni steni na Mojstrovko

Jeseniški sankarji republiški ekipni prvaki

V organizaciji sankarskega kluba TVD Partizan Bohinj je bilo 25. in 26. t. m. XI. republiško prvenstvo v sankanju — tekmovalne sanke — za starejše člane, člane, članice, mladince in mladinke. Tekmovanje je bilo na 1000 m dolgi, poledeneli progi z osem umetno izdelanimi zavoji. Skupno je nastopilo 99 enosodov, od tega 10 članic, 3 mladinke, 45 članov, 9 starejših članov in 32 mladincev ter 26 dvosodov, od tega 14 članskih in 12 mladinskih. Enosodi so morali progo prevoziti štirikrat, dvosodi pa dvakrat. Prvenstva so se udeležili tekmovalci iz devetih slovenskih klubov. Sankarski klub SD Jesenice je zastopala 21-članska ekipa, ali 21 % vseh udeležencev, od tega 6 članov, 3 članice, ena mladinka in 11 mladincev, pri dvosodih pa so sodelovale dve članski in štiri mladinske dvojice.

V soboto, prvi dan tekmovalja, po opravljenih dveh tekih enosodov in enem teku dvosodov, se je pokazalo, da so jeseniški tekmovalci dobro pripravljeni. Pri članicah je Jeseničanka Bredčeva zastopala za vođečo Tržičanko Ovseneko le za 2,5 sek. in bila na drugem mestu. Pri članih je najboljši čas 121,2 min. dosegel v prvem teku Jeseničan Maks Klinar. Ker se v izteku zaradi velike hitrosti ni mogel pravočasno ustaviti, je treščil v nepravilno parkirani avtomobil. To je bil prvi udarec za jeseniško ekipo, kajti Klinar v drugem teku enosodov, kakor tudi pozneje v prvem teku dvosodov skupno z Ulčarjem ni bil več sposoben pokazati vseh tistih sposobnosti, ki jih je pokazal v prvem teku.

Prav tako ostra je bila borba tudi pri mladincih. Med

prvo desetorico je bilo kar pet Jeseničanov. Pri mladinkah je bila v vodstvu Bohinjska Nikica Trojar, Jeseničanka Darja Smolej pa je bila tretja.

V tekmovalju članskih dvosodov so šli Jeseničani prvi dan z delno onesposobljenim Klinarjem in zasedli četrto in peto mesto. V tekmovalju mladinskih dvosodov je po prvem teku premočno vodila jeseniška dvojica M. Štefelin — S. Jukič.

V nedeljo, drugi dan tekmovalja, je bilo pričakovati ostro borbo med favoriti sobotnega dela tekmovalja. Pri članicah je jeseniško ekipo zadel drugi udarec. Bredčeva, ki je hotela popraviti svoj mali zaostanek za Ovseneko, je v tretjem teku težko padla in ni bila več sposobna za nadaljnje tekmovalje. Tako je Ovsenekova izgubila svojo najresnejšo tekmično in zanesljivo zmagačo s skupnim časom 5,57,6 ter tako ohranila naslov republiške prvakine. Ostale razvrstitve: 2. Barbka Tišler, Tržič — 6,06,3, 3. Sonja Kavčič, Jesenice — 6,31,3, 4. Tončka Debeljak, Begunje — 6,37,7, 5. Anka Solar, Jesenice — 6,37,9.

Pri članih je tudi drugi dan tekmovalja ostal v vodstvu letos manj uspešen, toda prejšnja leta odličnih tekmovalcev Peter Resman iz Begunj in Zmagač s skupnim časom 5,32,1. Na drugem mestu je bil izredno napolnjen in siguren Jeseničan Carman s časom 5,32,6. Po tretjem teku je imel največ možnosti za osvojitve prvega mesta Jeseničan Maks Klinar, toda v četrtem teku ga je ponovno spremljala smola. Ko je v izredni vožnji prešel najbolj zahteven zgornji del proge, je na progi naletel na tri večje ledene kepe in ena od teh mu je prišla pod sanke, kar ga je zavrglo in dragocene sekunde so bile mimo. Na dvakratno pritožbo vodje jeseniške ekipe Dečmana je vodstvo tekmovalja Klinarju dovolilo ponoven start. Opravi naj bi ga po tekmovalju mladincev, kar pa je bilo glede na stanje proge (luknje) in neopravljeni tek 38 mladincev ter dosedanja prakso doma in v inozemstvu, da oškodovani tekmovalci tek lahko ponavljajo takoj po vrnitvi na start, za jeseniško ekipo nesprejemljivo. Tako se je Klinar moral zadovoljiti z tretjim mestom s časom 5,36,2 in se sprijazniti z zavestjo, da mu je najvišje odličje ušlo brez lastne krivde. Julij Ulčar je bil četrty s skupnim časom 5,40,4, peti Stefan Zupan iz Begunj s časom 5,43,6.

Klinar, Ulčar in Zupan so kljub vsemu le potrdili, da spadajo v sam vrh najboljših in tako opravičili njihovo izbiro za udeležbo na svetovnem prvenstvu.

Ostali rezultati: 6. Franci Rozman, 5,47,1, 7. Ivan Rabič, 5,48,1, 8. Valentin Rozman, 5,48,8 (vsi Bohinj), 9. Janez Zupan, Begunje, 5,49,9.

10. Jaka Rozman, Bohinj, 5,52,4.

Pri starejših članih je Tržičan Milan Cesen ponovno dokazal svojo formo in zmagal s skupnim časom 5,49,7 ter tako ohranil naslov republiškega prvaka. Ostali rezultati: 2. Ivan Miklavčič, 6,08,9, 3. Milan Miklavčič, 6,15,8, (oba Idrija).

Pri mladincih je prav tako tudi drugi dan tekmovalja ostal v vodstvu Jeseničan Marjan Štefelin in zmagal s skupnim časom 5,45,9 ali 9,9 sek. slabšim časom kot najboljši član, kar bi ga v članski konkurenci uvrstilo na šesto mesto. Drugi je bil njegov klubski rival Divjak s časom 5,47,6, kar pa je bilo premalo za ubranitev naslova republiškega prvaka. Ostali rezultati: 3. Albin Medja, 5,55,5, 4. Franci Pikon, 5,59,1 (oba Bohinj), 5.—6. Darko Heberle, Begunje in Franci Rihtar, Jesenice, 6,01,8.

Pri mladinkah je tudi drugi dan tekmovalja ostal vrstni red nespremenjen. Zmagala je Nikica Trojar, Bohinj, s skupnim časom 6,19,9, pred Fani Noč, Begunje, 6,27,7. Jeseničanka Darja Smolej je bila glede na previdno vožnjo zaradi težkega padca pri Savskih jamah tretja s časom 7,13,8.

Pri članskih dvosodih sta Jeseničana Ulčar in Klinar v drugem teku startala na vse ali nič. Hotela sta pridobiti zaradi Klinarjeve poškodbe v soboto izgubljene sekunde. Toda, kot da sreča Klinarju ni naklonjena. Vodilno dvojico iz Begunj Zupana in Lombarja so časomerilci zgoreli, za kar sta jim bila lahko samo kvalifikacija, saj sta imela v tem teku

med vožnjo manjše težave. Ponovni tek, do takrat je bilo tekmovalje v naspotju s primerom Klinar prekinjeno, sta vozila dobro — 1,33,1 in tako sta Ulčar in Klinar kljub izredni vožnji v tem teku — 1,31,3 zasedla drugo mesto s skupnim časom 3,06,5. S. Zupan — M. Lombarja pa sta kot prva dosegla skupni čas 3,05,1. Ostali rezultati: 3. J. Zupan — F. Resman, Begunje, 3,07,7, 4. V. Mencinger — I. Rabič, Bohinj, 3,10,2, 5. J. Hrovat — M. Trček, Jesenice, 3,14,8.

Pri mladinskih dvosodih je jeseniška dvojica M. Štefelin — S. Jukič zmagala brez težav s skupnim časom 3,05,3 in bi s tem časom pri članskih dvosodih zasedla tretje mesto, kar je izredno priznanje krmarju dvosoda M. Štefelinu. Dobro je vozila v drugem teku rivalska dvojica J. Divjak — S. Klinar, ki je kljub padcu v prvem teku zasedla četrto mesto. Ostali rezultati: 2. F. Pikon — B. Cubrilo, Bohinj, 3,17,3, 3. F. Meterc — D. Heberle, Begunje, 3,21,0, 4. J. Divjak — S. Klinar, Jesenice, 3,22,4, 5. J. Kuhar — A. Medja, Bohinj, 3,23,4, 6. V. Lavtizar — D. Slibar, Jesenice, 3,24,6 (padec).

Prvenstvo je bilo tudi ekipno. Za ekipo so prišli v pošte najbolj časi treh članov, dveh mladincev, ene članice, ene mladinke in po enega članskega in mladinskega dvosoda. Prvo mesto in s tem naslov ekipnega republiškega prvaka je osvojila ekipa sankarskega kluba SD Jesenice s časom 48,27,7 pred Begunjami 48,53,7 in Bohinjem 49,12,0.

J. J.

Razočarani navijači

Za hokej tekmo med moštvom HK Jesenice in HK Olimpija Ljubljana dne 26. t. m. v Ljubljani, je bilo med občani Jesenic veliko zanimanje že od začetka objave te tekme. Kljub povpraševanju in zanimanju za skupinski ogled tekme, ni nihče od športnih delavcev z Jesenic na niti izletnici in podobne organizacije smatral za potrebno organizirati skupinski ogled omenjene tekme, ali vsaj organizirati predprodajo vstopnic na Jesenice. Povsod kjerkoli so se občani zanimali, so dobili enak odgovor »ni avtobusov«. Sprašujemo se, kaj pa železnica?

Dobršen del teh interesentov se je podalo v Ljubljano na omenjeno tekmo z vlakom, v dobri veri, da si ogledajo boj in trud domačega moštva, ter mu skromno s kulturnim bodrenjem pomagajo do zmage. Vendar razočaranje je šele sledilo: v hali Tivoli so bile zaprte vse blagajne z obvestilom, da so vstopnice razprodane. Tako smo prišli ostali brez športnega užitka, igralci pa brez svoje zveste publike, ki jih spremlja od igrišča do igrišča in od tekme do tekme.

Najhuješe razočaranje pa je bilo za vse tiste, ki smo ostali izven hale Tivoli, pred vrati in gledali kako neki jeseniški funkcionar hokeja vabi znanke in prijatelje da vstopijo v prireditveni prostor na ogled tekme, kamor pa ostali nismo imeli vstopa. Vsi, ki smo ostali brez športnega užitka, smo se vračali z žalostnimi obrazi na Jesenice in se spraševali, ali mora res biti sleherni občan včlanjen v PIP (prijateljstvo in poznanstvo), če si hoče ogledati boj svojega moštva na drugem igrišču.

Ponovno želimo povedati, da se čudimo zakaj ni bilo organiziranega skupinskega ogleda že omenjene tekme, ali vsaj predprodaje vstopnic na Jesenice. Za zgled naj si vzamemo HK Olimpijo, ki je za tekmo v Zagrebu z Medveščakom organizacijo izvedel dobro. VA

Prvenstvo železarne Jesenice v sankanju

V nedeljo, 2.2. ob 9. uri bo na polumetni sankarski progi pri Savskih jamah prvenstvo železarne Jesenice v sankanju z navadnimi sankami za leto 1969. Tekmovanje bo izvedel Sankarski klub SD Jesenice pod vodstvom Janeza Smoleja, predsednika tehnične komisije kluba. Za progo bo tudi letos poskrbel Drago Dokl v sodelovanju z ostalimi člani kluba.

Tekmovalci bodo pri moških razdeljeni v dve starostni skupini: do 40 let in nad 40 let. Tekmovanje bo posamezno in ekipno. Za vsako moško ekipo se bodo šteli časi petih najboljših udeležencev obrata v vsaki starostni skupini, pri ženskah pa časi treh najboljših udeležencev.

Prijave morajo obratni referenti dostaviti komisiji za športno rekreacijo do petka, 31. januarja do 12. ure, ko bo žrebanje startnih števil v sejni sobi pri Jeleni. J. J.

Križanka

Vod.: 1. železarna na Hrvaškem, 6. železova ruda, 13. naša sosed, 15. največja železarna pri nas (glej sliko!), 16. pritrilnica, 17. glavna junakinja iz Finčgarjevega romana, 19. razgrajac, 20. stena plavžarske peči, 21. francoski fizik, raziskovalec elektro magnetizma, 22. morska žival, 24. turški ribič, 26. italijanski spolnik, 27. pritok Kame (SZ), 28. reka v Vojvodini, 31. kratica za poročevalsko agencijo ZDA, 33. kitajska votla mera, 34. ovinek, 36. pritok Neretve, 38. brez vida, 39. židovski književnik 1889-1957 (Salom), 40. moštvo, ekipa, 41. kemični znak za svinco, 42. glavno mesto sedne države, 44. priroda, 48. nagrada, 52. daljše časovno obdobje, 53. žuželke, ki boleče picijo, 55. italijansko — ura, 56. avtomobilska oznaka za Albanijo, 57. moško ime, 59. ime srbske književnice, Sekulčeve, 62. železarna v Srbiji, 64. Perzija, 66. rudnik železove rude v Bosni, 67. ena najstarejših železarn v Jugoslaviji.

Navp.: 1. železova ruda, 2. ime prve slovenske filmske igralkice, 3. avtomobilska oznaka

za Sarajevo, 4. oseba iz pravljice »1001 noči«, 5. makedonsko moško ime (Kiril), 6. velik otok med Anglijo in Irsko, 7. avtomobilska oznaka nemškega mesta Ginzburg, 8. starorimski tiran, 9. ekonomski del železarne, 10. ljubljanski park, 11. telica, 12. ime Gogoljevega junaka Buljbe, 14. jedača, 18. enajsti mesec židovskega koledarja (julijavgust), 20. veletoč v Sibiriji, 23. tovarna v Bosni, 25. visoka šola, 29. največja sladkovodna riba, 30. največje jadransko pristanišče, 32. poljska novinarska agencija, 35. stari prebivalci balkanskega polotoka, 36. kvaliteta železarne v Sloveniji, 37. vojskovodja španskega kralja Filipa II, 41. dunajski zabavišče, 43. gozdni sadež, 45. prijeten vonj, 46. srbohrvaško, 47. prebivalec starodavne države v Mezopotamiji, 49. otok v Egejskem morju, 50. junak Gotovčeve opere, 51. ime dubrovniškega komedijografa Držica, 53. književna razprava, 58. pesmi hvalnice, 60. palmatinsko moško ime, 61. površinske mere, 62. avtomobilska oznaka za Svetožarevo, 63. ime črke, 65. kemični znak za aktinij.

Kaj homo gledali v kinu

Kino RADIO

1. in 2. februarja amer. barvni film HONDO IN APAČI, ob 17. in 19. uri.
3. februarja danski barvni film KOZEL V RAJU, v režiji Gabriela Axela, v glavni vlogi Dirch Paser, ob 17. in 19. uri.

4. in 5. februarja amer. CS film STRIDESET UBIJALCEV, ob 17. in 19. uri.
6. februarja amer. film CEMERON KID, v režiji B. Boettichera, v glavni vlogi Audie Murphie, ob 17. in 19. uri.

7. februarja amer. barv. film DAN REVOLVERAŠEV, v režiji Johna Sturgesa, v glavni vlogi Albert Salmi, ob 17. in 19. uri.

8. februarja amer. barvni CS film KAJ SI DELAL V VOJNI, ATA, v režiji Blaka Edwardsa, v glavni vlogi James Curnum, ob 17. in 19. uri.

Kino PLAVZ

1. in 2. februarja amer. CS film STRIDESET UBIJALCEV, ob 18. in 20. uri.

3. in 4. februarja amer. barvni film HONDO IN APAČI, ob 18. in 20. uri.

5. februarja amer. film CEMERON KID, ob 18. in 20. uri.

6. in 7. februarja amer. barvni film POTOVANJE V DVOJE, ob 18. in 20. uri.

8. februarja amer. barvni film NEVADA SMITH, ob 18. in 20. uri.

Kino DOVJE

1. februarja amer. barvni CS film TARZAN NA VELIKI REKI.

2. februarja angl. barvni film DOLGOTRAJNI DVOBOJ.

6. februarja amer. barvni film HONDO IN APAČI.

9. februarja amer. barvni CS film STRIDESET UBIJALCEV.

Kino KRANJSKA GORA

1. februarja amer. barvni CS film CAMELOT.

2. februarja amer. barvni CS film TARZAN NA VELIKI REKI.

6. februarja amer. CS film STRIDESET UBIJALCEV.

8. februarja amer. barvni film HONDO IN APAČI.

Kino ZIROVNICA

2. februarja amer. barvni CS film CAMELOT.

9. februarja amer. barvni film HONDO IN APAČI.

Gledališče

V petek, 31. januarja, ob 19.30 uri: M. Camoletti BOEING—BOEING - Komedijska v treh dejanjih — Premijera - IZVEN.

V nedeljo, 2. februarja, ob 19.30 uri: M. Camoletti BOEING—BOEING za abonma NEDELJA in IZVEN.

V četrtek, 6. februarja, ob 19.30 uri: M. Camoletti BOEING—BOEING za abonma CETRTEK in IZVEN.

V petek, 7. februarja, ob 19.30 uri: M. Camoletti BOEING—BOEING za abonma PETEK in IZVEN.

ZAHVALA

Vsem članom kolektiva VEN se najlepše zahvaljujem za prejeti denar ob moji nesreči.

Ivan Vidic

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru VEN se najlepše zahvaljujem za denarno pomoč, ki mi je bila zelo dobrodošla.

Ivan Belec

ZAHVALA

Ob težki in prerani izgubi našega moža, brata in strica ANTONA SMOLEJA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga v tako velikem številu spremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo sosedom za vso pomoč in tolažbo v dneh težke izgube, pevcem za žalostinke in voznikom osebnih avtomobilov za dragoceno uslugo. Iskrena zahvala tudi vsem prijateljem in znancem, ki so z nami sočustvovali in nam na kakršen koli način pomagali.

Zaljujoci: žena, sestra, brat in nečaki.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi dragega moža in očeta

MARTINA ŽVABA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so sočustvovali z nami ter ga spremili na zadnji poti.

Posebno zahvalo smo dolžni dobrim sostanovalcem in sosedom. Enako se zahvaljujemo tudi godbi in pevcem za žalostinke, kakor tudi govornikom tov. Kličku, tov. Kozlevčarju, tov. Svetinu in tov. Kejžarju za poslovilne besede.

Vsem delovnim in političnim organizacijam posebej priskrba hvala za vence in toplo sočustvovanje.

Zaljujoci: žena Pavla, sinova Martin in Miloš, mama, sestra Slavka, brat Karel in Stanko in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi moža, očeta in strica

ANDREJA ROBIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti, mu poklonili lepe vence, nam izrekli sožalje in sočustvovali z nami.

Zahvaljujemo se kolektivoma elektro in strojnega vzdrževanja na Beli za vence.

Posebna hvala sosedom, ki so z nami sočustvovali ter nam v težkih dneh nudili vso pomoč.

Zaljujoci: žena, sinovi in hčerke ter ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob izgubi mojega moža in očeta

FRANCA JAMARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so nama v dneh žalosti pomagali in ga spremili na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo zdravniku in osebju Bolnice in instituta za tuberkulozo na Golniku za skrb in nego med boleznijo. Prav tako se zahvaljujemo vsem sosedom za izkazano pomoč, vsem darovalcem cvetja, pevcem za žalostinke, voznikom osebnih avtomobilov za prevoze in kolektivu šamotarne železarnice Jesenice za denarno pomoč in spremstvo, ista zahvala velja tudi za sodelavke trgovskega podjetja »Zarja« Jesenice.

Zaljujoci: žena in hčerka.

Oddelek za splošne zadeve skupščine občine Jesenice objavlja po navodilu o postopku z najdenimi stvarmi (Uradni list FLRJ, št. 39/49)

RAZGLAS o najdenih stvareh

Oddelek za splošne zadeve skupščine občine Jesenice hrani v skladu z navedenim predpisom tele najdene stvari:

- 10 moških in ženskih koles
- 3 fotoaparate
- 1 transistorski radijski sprejemnik
- 1 pločevinast zaboj z mehaničnim orodjem
- 3 ročne ure
- 1 grelno blazino
- več avtomobilskih gum in zaščitnih pokrovov
- več drobnih predmetov (nalivno pero, ključi, očala)

Lastnike ponovno pozivamo, da dvignejo izgubljene stvari V nasprotnem primeru postanejo splošno ljudsko premoženje v upravi Skupščine občine Jesenice.

Izzrebani nagrajenci

Komisija v sestavi: Tone Svetlin, Marica Šmon, Vera Smukavec, Erna Nagode, Teo Lipicer in Uroš Krže, je izmed 581 prejetih anket izžrebala naslednje nagrajence:

— 12-dnevno brezplačno bivanje v Crikvenici ali Biogradu na moru (darilo sindikata železarnice): BREDA LAH — transportne službe;

— kolekcijo gramofonskih plošč v vrednosti 100 N din (darilo Radia Jesenice) prejme NADA MALEK — upravne službe;

— 50 N din prejme: JOŽE HLEBANJA — žebljarna;

— po 40 N din: LJUBICA SEVER — elektrooddelek in FRANC MARKIZETI — transport;

— po 30 N din: MARIJA ROBIČ — oddelek za raziskavo tržišča, SILVA GABROVSEK — OTK, MILAN MOŠIČ — IBM;

— po 20 N din: ALOJZ ŽIVKO — inventurna komisija, TONI SUBIČ — SEO, JANKO GROHAR — valjarna žice Bela in JANEZ PAJER — strojno vzdrževanje.

Denarne nagrade in darilo Radia Jesenice bodo nagrajenci prejeli na uredništvu železarja od ponedeljka, 3. februarja dalje.

Kegljači na ledu za slovensko prvenstvo...

Na naravnem drsališču Zagmajnica v Kranjski gori je bilo v nedeljo odigrano II. kolo I. slovenske lige v kegljanju na ledu. Tega tekmovalstva se je udeležilo enajst ekip z Jesenic, Bleda in Kranjske gore. V tem tekmovalstvu imajo do sedaj največ uspeha kegljači Bleda. V skupni razvrstitvi po dveh kolenih zanesljivo vodi ekipa Kokalj z Bleda pred ekipo Drinovec z Jesenic in ekipo Rozman, balinarji klub Jesenice. Tretje kolo bo odigrano na zaledenem Blejskem jezeru.

ZAHVALA

Sindikalnemu odboru obrata jeklovlek Javornik in sodelavcem se od srca zahvaljujem za pozornost ob moji bolezni.

Stane Luznar
Radovljica

Dne 28. 12. 1968 so mi bili na plesu v domu učencev ŽIC zamenjani novi, visoki, črni, usnjeni škornji s kovinsko zaponko. Prosim osebo, ki je škornje zamenjala, da jih vrne na naslov: Breda Židaneč, Kidričeva 12, Javornik.

Zaljujoci: žena in hčerka.

REZULTATI II. KOLA: I. Kokalj, Bled, 17 točk, 2. Jerala, Bled, 15, 3. Drinovec, Jesenice, 12, 4. Petrač, Kranjska gora, 12, 5. Markelj, Kranjska gora, 11 točk.

-ne

...za klubsko

Jeseniški kegljaški klub na ledu ima v tekmovalnem programu v sezoni 1968/69 med ostalimi tudi izvedbo petkratnega moštvenega klubskega prvenstva. Na prvenstvu sodeluje enajst moštev, skupaj 55 tekmovalcev.

Rezultati po treh tekmovalnih so naslednji:

1. moštvo: Langus, inž. Langus, Krek, Čufar, Noč — 44 točk,

2. moštvo: Drinovec, Božič, Klinar, Koblar, Sodja — 40 točk,

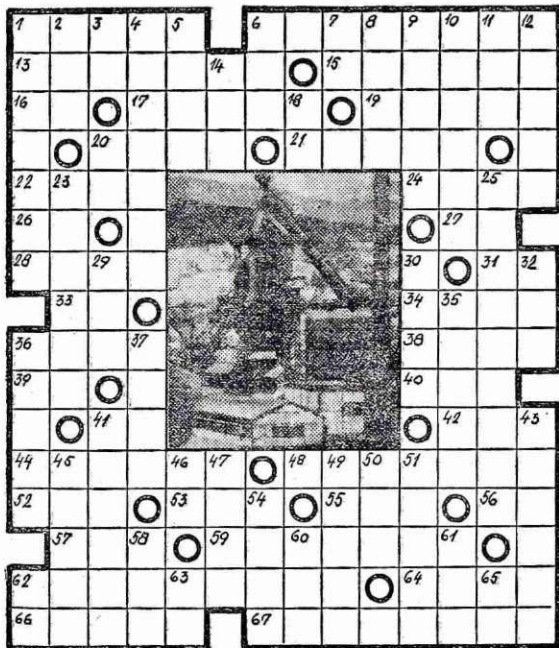
3. moštvo: Vister, Kos, Bokan, Kozjek, Drobnač — 38 točk,

4. moštvo: J. Hudrič, A. Hudrič, Hafner J., Hafner S., Rozman — 33 točk,

5. moštvo: Zbontar, Lukovič, Benedičič, Koprivec, Hafner J. — 28 točk itd.

Klubsko prvenstvo se še nadaljuje in do konca morajo izvesti še dva tekmovalja.

D. E.

Kib borca prvič osvojila osnovna šola Prežihov Voranc

Enajstič je bil v nedeljo, 26. januarja organiziran tradicionalni Kurirski smuk v spomin na kurirje, ki so 25. januarja 1945. leta padli v Medjem dolu. Tako kot lani je bila tudi letos prireditev na Pristavi, kar je seveda privabilo več tekmovalcev, tako vrhunskih smučarjev, kakor tudi nedeljskih smučarjev. Številna je bila tudi udeležba najmlajših, ki so letos imeli svojo progo. Skupno je nastopilo nad 190 smučarjev.

Celotno prireditev sta dobro pripravila krajevna organizacija ZZZB NOV Javornik — Koroška Bela ter smučarsko društvo Jesenice. Proga je bila zahtevna in prav bi bilo, da bi se za v bodoče odločili, ali bo to prireditev za vrhunske tekmovalce, ali pa kot spominska svečanost ob dogodku iz NOB z masovno udeležbo.

REZULTATI:

MLAJSI PIONIRJI: 1. Sašo Oblak, OS Prežihov Voranc, 21,5, 2. Stravs Rok, OS Tone Cufar, 21,9, 3. Janez Peskar, OS Tone Cufar, 22,3, 4. Miran Sluga, Kranjska gora, 22,8, 5. Janez Černe, Kr. gora, 23,0.

STAREJSI PIONIRJI: 1. Marjan Vovk, OS Prežihov

Voranc, 18,3, 2. Matjaž Pečar, Kranjska gora, 19,0, 3. Vito Modrič, Kranjska gora, 19,3, 4. Jani Saksida, OS Tone Cufar, 19,6, 5. Sašo Jekler, OS Prežihov Voranc, 19,7.

PIONIRKE: 1. Jelka Pečar, Kranjska gora, 20,7, 2. Edith Oitzl, Kranjska gora, 20,8, 3. Ingrid Oitzl, Kranjska gora, 21,1, 4. Nevenka Vesko- vič, OS Tone Cufar, 22,9, 5. Nevenka Mlačnik, Koroška Bela, 24,4.

EKIPNO PIONIRJI: 1. Osnovna šola Prežihov Voranc, 2. Osnovna šola Kranjska gora.

MLAJSI MLADINCI: 1. Tomaž Bernik, Kranjska gora, 1:00,0, 2. Janez Zupan, Jesenice, 1:01,8, 3. Jure Polajnar,

Golovec Ljubljana, 1:02,7, 4. Janez Babič, Jesenice, 1:09,9, 5. Iztok Saksida, Jesenice, 1:12,4.

STAREJSI MLADINCI: 1. Cena Stravs, Jesenice, 51,7, 2. Janko Košir, Kranjska gora, 53,8, 3. Boris Rakovšek, Golovec Ljubljana, 57,5, 4. Božo Kandus, Golovec Ljubljana, 57,8, 5. Jure Hafner, Jesenice, 59,8.

MLADINKE: 1. Sonja Gazvoda, Kranjska gora, 1:16,0, 2. Andreja Prevč, Jesenice, 1:16,5, 3. Breda Krušič, Jesenice, 1:55,0.

CLANI: 1. Mirko Klinar, Jesenice, 49,2, 2. Peter Lakota, Jesenice, 49,7, 3. Boris Pesjak, Jesenice, 49,8, 4. Franc Leskošek, Jesenice, 50,4, 5. Marko Zmitek, Jesenice, 51,0.

CLANICE: 1. O'ga Vilman, Jesenice, 1:04,5, 2. Draga Kleindienst, Jesenice, 1:05,3, 3. Marica Papler, ŽIC, 1:05,5, 4. Romana Lakota, Jesenice, 1:05,8, 5. Milica Smolej, Jesenice, 1:09,4.

EKIPNO: MOSKI JESENICE (Klinar, Stravs, Hafner), **ZENSKJE JESENICE** (Vilman, Prevč, Krušič).

CLANI ZB: 1. Niko Stravs, ZB Plavž, 54,6, 2. Klavdij Mlekuž, ZROP, Mojstrana, 55,0, 3. Jože Kunšič, ZB Planina, 56,6, 4. Janko Pirč, ZROP Javornik, 56,7, 5. Srečo Talar, ZB Plavž, 1:00,0.

EKIPNO: ZB Plavž (Stravs, Talar, Smolej).

L. T.

Tekači za Kuljatov memorial

V organizaciji TVD Partizan Hrušica je bilo v nedeljo dopoldan na Hrušici tradicionalno tekmovanje za Kuljatov memorial. Ob lepem vremenu se je na tem spominskem tekmovalstvu zbralo precejšnje število tekmovalcev, kar je razveseljivo — predvsem mladim. Škoda je le da na tekmovalstvu ni bilo več tekmovalcev iz bližnje okolice, predvsem iz Jesenic. Jeseničani niso poslali na tekmovalstvo niti toliko tekmovalcev, da bi lahko sestavili ekipo. Tako je ekipna zmaga in pokal odšel v Ljubljano. Osvojili so ga tekmovalci Enotnosti v postavi: Munih, Mrzlikar in Vrenjak. Drugi je bil kranjski Triglav.

Proga je bila odlično pripravljena. Med pionirji in mladinci so največ zmag slavili tekači iz Mojstrane.

REZULTATI:

CLANI: 1. Seljak, Kranj, 2. Munih, Enotnost, 3. Vidic, Jesenice.

STAREJSI MLADINCI: 1. Vrenjak, Enotnost, 2. Kovič, Ihan.

MLAJSI MLADINCI: 1. Šmid, Mojstrana, 2. Tajnikar, Žirovnica, 3. Lah, Mojstrana.

PIONIRJI: 1. Nemeček, Mojstrana, 2. Gmenec, Jesenice, 3. Koflar, Mojstrana.

ne

Za točke svetovnega pokala v Kranjski gori

Priprave za VIII. pokal Vitranc so v polnem teku. Organizacijski odbor ima polne roke dela. Trenutno imajo največ dela tehnična, gospodarska in propagandna komisija. Vedno bolj razveseljuje vesti pa prihajajo prek meje. Vodje številnih ekip se vedno bolj zanimajo za to tekmovalstvo in to predvsem zato, ker letos prvič štejeta vlečalom in slalom za točke svetovnega pokala. Ker bodo v Val Gardeni prvič odprli smuk progo, kjer bo 1970. leta svetovno prvenstvo, se bo v tem zimskošportnem centru zbrala vsa smučarska alpska elita. Organizatorji Kranjske gore pa so ravno zato prestavili tekmovalstvo na nedeljo in ponedeljek. Prav zato popolnoma upravičeno računajo, da bo v Kranjski gori startalo vse, kar leze in gre. Organizatorji so že prejeli prve poimenske prijave

poljskega in norveškega zastopništva. Udeležbo pa so tudi že obljubili Francozi, Italijani, Avstrijci, Svcariji, Vzhodni in Zahodni Nemci, Čehi, Švedi, Finci, Lichtenstein in mogoče še Kanadčani ter Španci. Torej kar precej držav. Tu pa še niso vštete vse vzhodne države, ki se vsako leto udeležijo tega tekmovalstva.

ne

KOŠARKA

Košarkarski klub Jesenice je že po tradiciji imel svoj letni občni zbor v prostorih kulturnega doma na Hrušici. Po uvodnih formalnostih je poročilo o delu kluba podal predsednik France Božič, ki je svoje poročilo začel z besedami: »Nikdar več ne bomo reševali športnih uspehov na račun nereda in nediscipline v klubu. V preteklem letu smo v precejšnji meri že uspeli, vendar bo treba še ukrepati, da bodo v ekipah le taki športniki, ki bodo pripravljeni za klub storiti vse in se odpovedati vsemu tistemu, kar je zdravju in športnemu udejstvovanju škodljivo.«

Da so košarkarji zastavili pravilno pot, nam to dokazujejo tudi rezultati, število tekmovalcev, gospodarska dejavnost kluba in predvsem velika množičnost.

Pretekla sezona je po doseženih rezultatih moštven najuspešnejša, odkar obstoja klub. Moška ekipa sicer ni zasedla višjega mesta v I. republiški ligi, toda zaradi znanih in neznanih problemov uvrstitev na peto mesto z zaostankom dveh točk za prvakom ni slaba. Omeniti je treba, da se je menjava generacije poznala tudi na igri in, da mlajši igralci še nimajo dovolj rutine, da bi lahko že prvo leto uspešno startali na najvišji naslov.

Zenska ekipa je že nekaj let stalno v vrhu slovenske košarke. Osvojitve republiškega naslova je potrditev velikih kvalitativnih igral, med katerimi je Vudričeva igrala že v mladinski državni reprezentanci. Enako kot člani tudi mladinke že nekaj let zaporedno osvajajo najvišji republiški naslov, tako da lahko trdimo, da je kvaliteta ženske košarke na Jesenicah že nekaj let zelo dobra, vendar pa dekletom manjka za prodor v jugoslovanski vrh še več resnega dela in predvsem rutine.

Načrtno delo, ki ga košarkarski klub izvaja od najmlajših, je letos prinesel že prve sadove tudi pri moških. Mladinci so lansko leto že prodrl v vrh slovenske košarke, saj so v Ljubljani na republiškem prvenstvu osvojili tretje mesto in prvo mesto na gorenjskem prvenstvu. Enake rezultate so dosegli tudi pionirji, ki so na prvem tekmovalstvu za prvenstvo SRS v Mariboru dosegli četrto mesto, v Ljubljani pa tretje.

Vsi ti uspehi pa so plod načrtnega dela trenerjev in odbora. Če pregledamo statistiko tekmovalcev, lahko ugotovimo, da je klub po številu tekmovalcev daleč pred vsemi klubi, saj 135 odigranih srečanj predstavlja skoraj 50% tekmovalcev, od vseh ostalih 13 klubov SD Jesenice. Tolikšno število prireditev pomeni tudi veliko opravljenega dela odbornikov in vseh drugih, ki so na prireditvah sodelovali kot časomerilci, zapisniki in sodniki.

Poleg samega tekmovalstva pa ne moremo tudi mimo uspeha, katerega so naši košarkarji z organizacijo tombole in zbiranja denarja za reklamami dosegli. Klub je imel skupno 78.641,85 N din dohodkov, od matičnega društva pa je prejel samo 21.000 N din, vse ostalo pa so košarkarji prigrisnili sami. V vseh dosedanjih poročilih na občnih zbiorih je bilo predmet razprave pomanjkanje denarja, letos pa si je klub prvič zagotovil dovolj močno materialno bazo za nadaljnje poslovanje.

Košarkarji so na novo jubilejno leto 1969/15 let obstoja (košarke) izvolili nov razširjeni upravni odbor, ki je že pričel z delom. Naloge, katere so si zadali na občnem zboru, bodo velike, predvsem pa bo treba vključiti še več mladine v pionirsko moštva, da bo klub imel dovolj lastnega zaledja

nik

Tudi letos za »Svinjsko glavo«

Dvakrat smo na Jesenicah že pripravili zanimivo zabavno prireditev, tekmovalstvo za trofejo »svinjska glava«. Prvo leto je bila prireditev bolj spontana, zato pa lani bolj organizirana, le žal da je slabo vreme onemogočilo večjo udeležbo tekmovalcev in gledalcev. Tudi za letos so se že začele priprave za čim boljše organizacijo, da bi popestrili predpustni čas.

Zabavna smučarska prireditev, tekmovalstvo za trofejo »svinjska glava« bo v nedeljo 9. februarja ob 11. uri dopoldne na Španovem vrhu s ciljem pred domom v Črni vrhu. Tudi letos imajo pravico nastopati člani sindikata občine Jesenice moški nad 25 let starosti in ženske nad 20 let starosti. Za nastopajoče pa je še en pogoj — namreč da imajo pustno masko. Tekmovalstvo bo potekalo tako kot lani, s tem da ima prav vsakdo možnost zmagati in dobiti trofejo »svinjska glava« — izrezljano iz lesa ter pravo pečeno svinjsko glavo. Ko smo že pri nagradah, naj povemo, še to, da bo maske ocenjevala posebna komisija, kar 20 najboljših pa bo nagrajenih z vrednimi nagradami. Lani je bil ob prire-

ditvi izvoljen tudi župan Španovega vrha. Ob letu je prav, da poda obračun, kako je gospodaril, kaj je bilo narejenega, kaj ne in podobno. Ali mu bo podaljšani mandat, ali bo treba izvoliti novega. Vse to bo pol zares, pol za šalo na programu ob tej priliki.

Da bo vse pripravljeno kot je treba, prosi organizator vse sodelujoče, da pravočasno prijavijo svojo udeležbo in sicer do petka, 7. februarja do 12. ure v pisarni Športnega društva — lahko tudi po telefonu.

Lani je bilo istočasno tudi tekmovalstvo za največjo in najboljšo laž. Tudi letos bodo objavljene in nagrajene tri najboljše laži iz domače problematike. Sodeluje lahko vsak občan, le napisano besedilo v zaprti kuverti je treba skupno z naslovom poslati do petka, 7. februarja na naslov: SD Jesenice — za »svinjsko glavo« z označbo: za laž.

Vsekakor se obeta zanimiva in prijetna prireditev, ki bo posebno ob lepem vremenu privabila na Črni vrh in Španov vrh številne obiskovalce

T. L.

HOKEJ

DRŽAVNO PRVENSTVO:

SOBOTA, 1. 2. OB 19. URI

HK MEDVEŠČAK — Zagreb :

: HK JESENICE

ALPSKI POKAL:

PONEDELJEK, 3. 2. OB 19. URI

GARDENA ARECOARO

ORTISEI - Italija : HK JESENICE